

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1071/2013,

annettu 24 päivänä syyskuuta 2013,

rahailaitossektorin taseesta (uudelleenlaadittu)

(EKP/2013/33)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽⁴⁾ johdosta, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(2) Jotta Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) voisi suorittaa tehtävänsä, on tarpeen tuottaa rahailaitossektorin konsolidoitu tase. Näiden tietojen pääasiallisena tarkoituksena on antaa Euroopan keskuspankille (EKP) kattava tilastoihin perustuva kuva rahatalouden kehityksestä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot') ja joita tarkastellaan yhtenä talousalueena. Nämä tilastot kattavat yhteenlasketut rahoitussuoritukset ja -velat, jotka ilmaistaan kattavaan ja homogeeniseen rahailaitossektoriin ja tiedonantajien joukkoon perustuvina kantatietoina ja taloustoimia koskevin tietoina, ja ne tuotetaan säännöllisesti. Riittävän yksityiskohtaisia tilastotietoja tarvitaan myös, jotta voidaan taata euroalueen raha-aggregaattien ja niiden vastaerien jatkuva analyttinen käyttökelpoisuus.

(3) EKP:lla on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännössä (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') vahvistetuilla edellytyksillä velvollisuus antaa asetuksia siinä määrin kuin se on tarpeen niiden EKPJ:n tehtävien hoitamiseksi, jotka on määritelty EKPJ:n perussäännössä ja joista säädetään eräissä tapauksissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa neuvoston säädöksissä.

(4) EKPJ:n perussäännön 5.1 artiklassa edellytetään, että EKP kerää EKPJ:n tehtävistä huolehtiakseen kansallisten keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta. EKPJ:n perussäännön 5.2 artiklan mukaan kansalliset keskuspankit hoitavat 5.1 artiklassa kuvattuja tehtäviä siinä määrin kuin on mahdollista.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 15, 20.1.2009, s. 14.

⁽⁴⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 3 artiklassa edellytetään, että EKP täsmentää varsinaisen tietojen antajien joukon tietojen antajien perusjoukon piiristä, sekä annetaan EKP:lle valtuudet vapauttaa tietyt tietojen antajien ryhmät tilastoihin liittyvistä tietojenantovaatimuksista kokonaan tai osittain. Saman asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että EKP voi antaa asetuksia edellytyksistä, joiden mukaisesti oikeutta tarkistaa tilastotietoja tai toimittaa pakollinen tilastotietojen keruu voidaan käyttää.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 4 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltioiden on järjestettävä omalta osaltaan tilastotietojen keruu ja tehtävä EKP:n kanssa kiinteää yhteistyötä varmistaa EKP:n perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämisen.
- (7) Kansallisten keskuspankkien voi olla tarpeen kerätä varsinaiselta tiedonantajien joukosta EKP:n tilastovaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tilastotiedot osana laajempaa tilastointiin liittyvää tiedonkeruuta, jonka ne toteuttavat omalla vastuullaan unionin tai kansallisen lainsäädännön taikka vakiintuneen käytännön mukaisesti ja joka palvelee myös muita tilastointitarkoituksia, edellyttäen että EKP:n tilastovaatimusten täyttäminen ei vaaranna. Tällä tavoin voidaan myös vähentää tietojen keräämisestä aiheutuvaa rasitetta. Näissä tapauksissa tiedonantajille on avoimuuden lisäämiseksi ilmoitettava, että tietoja kerätään muita tilastointitarkoituksia varten. Erityistapauksissa EKP voi käyttää tällaisia muihin tarkoituksiin kerättyjä tilastotietoja omien tarpeidensa täyttämiseksi.
- (8) Tilastovaatimukset ovat yksityiskohtaisimmat niissä erissä, joiden vastapuolet kuuluvat rahaa hallussa pitävään sektoriin. Yksityiskohtaiset tiedot tarvitaan: a) talletuksista alasektorin ja maturiteetin mukaan eriteltyinä sekä edelleen valuuttakohtaisesti eriteltyinä, jotta raha-aggregaattiin M3 sisältyvien ulkomaan valuutan määraisten erien kehitystä voitaisiin tarkastella lähemmin ja voitaisiin tutkia helpommin, missä määrin ulkomaan valuutan määräiset ja euromääräiset M3:n erät ovat toisiaan korvaavia; b) lainoista alasektorin, maturiteetin, tarkoituksen, korkotason tarkistuksen ja valuutan mukaan eriteltyinä, sillä näitä tietoja pidetään olennaisina rahatalouden analysoinnin kannalta; c) positiosta, joissa vastapuolina on muita rahalaitoksia, siltä osin kuin se on tarpeen rahalaitosten välisten erien nettouttamiseksi tai varantopohjan laskemiseksi; d) positiosta ”yli 2 vuoden määräaikaistalletukset”, ”talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta” ja ”repot”, joissa vastapuolten kotipaikka on euroalueen ulkopuolella (ulkomaiset), jotta voidaan laskea varantopohja, johon sovelletaan positiivista varantoprosenttia; e) kokonaistalletuksia koskevista positiosta, joissa vastapuolina ovat ulkomailla olevat, ulkomaisten vastaerien laskemiseksi; f) alkuperäiseltä maturiteetiltaan alle tai yli 1 vuoden talletuksista ulkomailla olevilta ja lainoista ulkomailla oleville maksutasetta ja rahoitustilinpitoa varten.
- (9) Kansalliset keskuspankit ilmoittavat neljännesvuosittain arvopaperikohtaiset tiedot tilastotietojen keräämiseksi rahalaitosten hallussa olevista arvopapereista arvopapereiden omistusta koskevista tilastoista 17 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) mukaisesti. Kansalliset keskuspankit voivat yhdistää tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) ⁽¹⁾ mukaiset tiedonantovaatimukset, jos tällä voidaan vähentää luottolaitoksille tietojen keräämisestä aiheutuvaa rasitetta. Kansalliset keskuspankit voivat sallia sen, että rahamarkkinarahastot ilmoittavat tiedot sijoitusrahastojen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 18 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) ⁽²⁾ mukaisesti, jotta kevennettäisiin rahastonhoitajien raportointivelvoitteita.
- (10) EKP laskee rahoitustaloustoimet kuukauden lopun raportointipäivien kantatietojen erotuksena, josta poistetaan muista kuin taloustoimista aiheutuvat muutokset. Tiedonantajille osoitettu vaatimus ei koske valuuttakurssimuutoksia, jotka EKP tai kansalliset keskuspankit EKP:ta kuuluttuaan laskevat tiedonantajien toimittamien valuuttakohtaisten kantatietojen perusteella, eikä luokituksen muutoksia, joista kansalliset keskuspankit keräävät tiedot itse käyttämällä jo saatavissa olevia eri tietolähteitä.
- (11) EKP valtuutetaan asetuksen (EY) N:o 2531/98 5 artiklassa antamaan asetuksia tai päätöksiä laitosten vapauttamisesta vähimmäisvarantovelvoitteista, esittämään ehtoja siitä, miten velat muille laitoksille jätetään pois tai vähennetään varantopohjasta, ja määrittämään erisuuruiset velvoiteprosentit eri velkaluokille. EKP:lla on asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan nojalla oikeus kerätä laitoksilta vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseksi tarvittavat tiedot sekä tarkistaa niiden tietojen virheettömyys ja laatu, jotka laitokset antavat vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi. Tietojen antamisesta aiheutuvan kokonaisrasitteen vähentämiseksi on toivottavaa, että kuukausitasetta koskevia tilastotietoja käytettäisiin EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisten luottolaitosten varantopohjan säännölliseen laskemiseen vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) ⁽³⁾ mukaisesti.
- (12) On tarpeen määritellä luottolaitoksia koskeviin sulautumisiin sovellettavat erityiset menettelyt näiden laitosten varantovelvoitteita koskevien velvollisuuksien selventämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 305, 1.11.2012, s. 6.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 73.

⁽³⁾ EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.

(13) EKP tarvitsee tietoja rahalaitosten arvopaperistamistoinnasta voidakseen tulkita luottojen ja lainojen kehitystä euroalueella. Näillä tiedoilla täydennetään lisäksi tietoja, joita annetaan arvopaperistamisiin osallistuvien erityisyhteisöjen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 18 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) ⁽¹⁾ nojalla.

(14) Vaikka on tunnustettu, että asetuksissa, joita EKP antaa EKP:n perussäännön 34.1 artiklan nojalla, ei myönnetä mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, (jäljempänä 'euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot') EKP:n perussäännön 5 artikla koskee sekä euroalueen jäsenvaltioita että euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 johdanto-osan 17 kappaleessa viitataan siihen, että EKP:n perussäännön 5 artikla yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan kanssa tarkoittavat, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, joita ne pitävät taroituksenmukaisina tilastoihin liittyvien EKP:n tietojen antovaatimusten edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi, ja saatava tilastoihin liittyvät valmistelunsa ajoissa valmiiksi, jotta niistä voi tulla euroalueen jäsenvaltioita.

(15) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava,

(16) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tietojenantajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'rahalaitoksella' kotimaista yritystä, joka kuuluu johonkin seuraavista sektoreista:

1. keskuspankit ja

2. muut rahalaitokset, jotka sisältävät

a) talletuksia vastaanottavat yhteisöt:

i) luottolaitokset, siten kuin ne määritellään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa, ja

ii) muut talletuksia vastaanottavat yhteisöt kuin luottolaitokset, joita ovat:

— muut rahoituslaitokset, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ja joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastineita institutionaalisilta yksiköiltä, myös muilta kuin rahalaitoksilta (ratkaiseva tekijä rahoituslaitoksia rahalaitoksiksi luokiteltaessa on se, missä määrin näiden laitosten liikkeeseen laskemien instrumenttien voidaan katsoa vastaavan luottolaitoksiin tehtyjä talletuksia), ja myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa, ainakin taloudellisessa mielessä; tai

— sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, joiden pääasiallista toimintaa on rahoituksen välitys laskemalla liikkeeseen sähköistä rahaa; tai

b) 2 artiklassa tarkoitettut rahamarkkinarahastot;

b) 'tiedonantajalla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa 'tietojenantajalla' ja 'kotimaisella' samaa kuin saman asetuksen 1 artiklassa;

c) 'asianomaisella kansallisella keskuspankilla' sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa rahalaitoksella on kotipaikka;

d) 'erityisyhteisöllä' samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) 1 artiklassa;

e) 'arvopaperistamisella' taloustoimea, joka sisältää joko a) perinteisen arvopaperistamisen, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklassa, ja/tai b) arvopaperistamisen, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) 1 artiklassa, johon liittyy arvopaperistettavien lainojen luovutus erityisyhteisölle;

f) 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla' ja 'sähköisellä rahalla' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY ⁽³⁾ 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 107.

⁽²⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

- g) 'arvonalennuksella' lainan määrän suoraa vähentämistä taseesta sen vuoksi, että se on tullut perimiskelvottomaksi;
- h) 'luottotappiolla' lainan koko jäljellä olevan arvon alentumista siten, että se poistetaan taseesta;
- i) 'hallinnoijalla' rahalaitosta, joka hallinnoi arvopaperistettavia lainoja tai muulla tavoin siirrettyjä lainoja perimällä velallisilta pääoman ja koron;
- j) 'lainan luovutuksella' omistusoikeuden siirtona tai sub-participation-järjestelynä tapahtuvaa lainan tai sammioitujen lainojen taloudellista siirtämistä tiedonantajalta siirronsaajalle;
- k) 'lainan hankinnalla' omistusoikeuden tai sub-participation-järjestelynä tapahtuvaa lainan tai sammioitujen lainojen taloudellista siirtämistä siirtäjältä tiedonantajalle;
- l) 'konserninsisäisillä positioilla' samaan konserniin, joka koostuu emoyhteisöstä ja kaikista sen suorassa tai välillisessä määräysvallassa olevista euroalueen kotimaisista konsernin jäsenistä, kuuluvien talletuksia vastaanottavien euroalueen yhteisöjen välisiä positioita;
- m) 'pienellä laitoksella' pientä rahalaitosta, jolle on myönnetty 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus;
- n) 'poistamisella' lainan tai lainan osan poistamista liitteessä I olevien 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettavista kantatiedoista, mukaan lukien sen poistaminen 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisen vuoksi.

2 artikla

Rahamarkkinarahastojen yksilöinti

Kaikki seuraavat kriteerit täyttäviä yhteissijoitusyrityksiä pidetään rahamarkkinarahastoina, jos

- a) niiden sijoitustavoitteena on rahaston pääoman säilyttäminen sekä rahamarkkinainstrumenttien korkoa vastaavan tuotto-rosentin tarjoaminen;
- b) ne sijoittavat siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

2009/65/EY⁽¹⁾ rahamarkkinainstrumenteille asetetut edellytykset täyttäviin rahamarkkinainstrumentteihin tai luottolaitoksissa oleviin talletuksiin taikka vaihtoehtoisesti varmistavat, että salkkua, johon ne sijoittavat, arvioidaan vastaavin perustein likviditeetin ja arvostuksen osalta;

- c) ne varmistavat, että rahamarkkinainstrumentit, joihin ne sijoittavat, ovat hallinnointiyhtiön määrittelyn mukaisesti korkealaatuisia. Rahamarkkinainstrumentin laatua tarkastellaan muun muassa seuraavien seikkojen perusteella:

- i) rahamarkkinainstrumentin luottoluokka;

- ii) rahamarkkinainstrumentin arvopaperiluokka;

- iii) jos kysymyksessä on strukturoitu rahoitusinstrumentti, rahoitustaloustoimeen liittyvä operatiivinen riski ja vastapuoliriski;

- iv) likviditeettiprofiili;

- d) ne varmistavat, että niiden salkun painotettu keskimääräinen juoksuaika (WAM) on enintään kuusi kuukautta ja painotettu keskimääräinen elinaika (WAL) enintään 12 kuukautta (liitteessä I olevan 1 osan 2 jakson mukaisesti);

- e) ne antavat päivittäin tiedot rahasto-osuuksiensa nettoarvosta (NAV) sekä rahasto-osuuksien hintalaskelman, ja niiden rahasto-osuudet ovat päivittäin merkittävässä ja lunastettavissa;

- f) ne sijoittavat ainoastaan sellaisiin arvopapereihin, joiden jäljellä oleva juoksuaika lakiperusteiseen lunastuspäivään on korkeintaan kaksi vuotta, edellyttäen että seuraavan korkotason tarkistuksen päivämäärään on korkeintaan 397 päivää; vaihtuvakorkoiset arvopaperit tulisi tarkistaa rahamarkkinakorkoa tai indeksiä vastaaviksi;

- g) ne sijoittavat ainoastaan sellaisiin yhteissijoitusyrityksiin, jotka noudattavat rahamarkkinarahastojen määritelmää;

- h) ne eivät altistu välittömästi tai välillisesti osake- tai hyödykeriskeille, eivät myöskään johdannaisten kautta, ja käyttävät johdannaisia ainoastaan rahaston rahamarkkinasijoitusstrategian mukaisesti. Johdannaisia, joihin liittyy valuuttariski, voidaan käyttää ainoastaan suojaukseen. Sijoitukset muun kuin perusvaluutan määriin arvopapereihin ovat sallittuja, edellyttäen että valuuttariski suojataan kokonaisuudessaan;

- i) niiden nettoarvo on kiinteä tai muuttuva.

⁽¹⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

3 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista rahalaitoksista (liitteessä II olevassa 1 osassa esitetyn mukaisesti).

2. Varsinaisesta tiedonantajien joukosta rahalaitoksiin sovelletaan täysimääräisiä tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia, jollei 9 artiklan mukaan myönnetyn poikkeuksen soveltamisesta muuta johdu.

3. Yhteisöihin, jotka täyttävät rahalaitoksen määritelmän, sovelletaan tätä asetusta, vaikka ne on jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalan ulkopuolelle.

4. Kerättäessä tilastotietoja rahamarkkinarahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta siten kuin liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jaksossa täsmennetään varsinainen tiedonantajien joukko käsittää myös muut rahoituksenvälittäjät, vakuutuslaitoksia ja eläkerahastoja lukuun ottamatta, ellei 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan poikkeusten soveltamisesta muuta johdu. Kansalliset keskuspankit voivat laatia tämän asetuksen soveltamista varten luettelon varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluvista muista rahoituksen välittäjistä ja ylläpitää sitä liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jaksossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

4 artikla

Tilastoinnissa käytettävä rahalaitosluettelo

1. Johtokunta laatii rahalaitoksista luettelon tilastointia varten ja ylläpitää sitä ottaen huomioon raportointitiheyttä ja toimitusaikaa koskevat vaatimukset, jotka johtuvat luettelon käytöstä EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän yhteydessä. Tilastoinnissa käytettävässä rahalaitosluettelossa on oltava tiedot siitä, kuuluvatko laitokset EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän piiriin vai eivät. Rahalaitosluettelon on oltava ajantasainen, tarkka, mahdollisimman homogeeninen ja riittävän vakaa tilastointitarkoituksiin.

2. Kansalliset keskuspankit ja EKP saattavat tilastoinnissa käytettävän rahalaitosluettelon ja sen päivitykset tiedonantajien saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, esimerkiksi sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten tiedonantajien pyynnöstä paperimuodossa.

3. Tilastoinnissa käytettävä rahalaitosluettelo laaditaan ainoastaan tiedoksi. Jos luettelon viimeisin käytettävissä oleva versio on kuitenkin virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia yhteisölle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, siltä osin kuin tämä on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.

5 artikla

Tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Varsinainen tiedonantajien joukko ilmoittaa sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa rahalaitoksella on

kotipaikka a) kuukauden lopun tasetta koskevat kuukausittaiset kantatiedot ja b) kuukausittaiset yhteenlasketut arvostusmuutokset. Yhteenlaskettujen arvostusmuutosten osalta tiedot annetaan niistä lainojen luottotappioista ja arvonalennuksista, jotka vastaavat lainoja ja kattavat arvopapereiden arvostusmuutokset. Yksityiskohtaisempia tietoja tietyistä tase-eristä ilmoitetaan neljännesvuosittain tai vuosittain. Kansalliset keskuspankit saavat kerätä neljännesvuositason tietoja kuukausittain, jos tämä keventää tiedontuotantomenettelyä. Vaaditut tilastotiedot täsmennetään liitteessä I.

2. Kansalliset keskuspankit saavat kerätä vaaditut tilastotiedot rahalaitosten liikkeeseen laskemista ja niiden hallussa olevista arvopapereista arvopaperikohtaisesti siltä osin kuin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan johtaa niistä tilastollisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti liitteessä IV tarkennetulla tavalla.

3. Rahalaitokset ilmoittavat liitteessä I olevan 4 osan taulukossa 1A asetettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti kuukausittaiset arvostusmuutokset EKP:n edellyttämän täyden tietosarjan osalta. Kansalliset keskuspankit voivat kerätä muitakin kuin vähimmäisvaatimuksiin kuuluvia tietoja. Nämä lisätiedot voivat liittyä taulukkoon 1A merkittyihin muihin kuin "vähimmäisvaatimuksia" koskeviin erittelyihin.

4. EKP voi edellyttää lisäselvityksiä kansallisten keskuspankkien keräämistä muutoksista, jotka sisältyvät erään "luokituksen muutokset ja muut vastaavat järjestelyt".

5. EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tiedonantajille, jotka eivät noudata tämän asetuksen mukaisia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia, tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisestä 19 päivänä elokuuta 2010 annetun päätöksen EKP/2010/10⁽¹⁾ mukaisesti.

6 artikla

Lainojen arvopaperistamisia ja muita lainojen siirtoja koskevan tilastoinnin ylimääräiset tiedonantovaatimukset

Rahalaitokset ilmoittavat seuraavat tiedot:

a) tarkastelujakson aikana toteutettujen lainojen arvopaperistamisten ja muiden lainojen siirtojen nettovirtatiedot liitteessä I olevan 5 osan 2 jakson mukaisesti;

b) kuukauden lopun kantatiedot ja rahoitustaloustoimet ilman lainojen luovutuksia ja hankintoja kyseisen ajanjakson aikana niiden arvopaperistettujen ja taseesta poistettujen lainojen osalta, joiden hallinnoina rahalaitos toimii liitteessä I olevan 5 osan 3 jakson mukaisesti; kansalliset keskuspankit voivat laajentaa tällaisia tiedonantovaatimuksia siten, että ne koskevat kaikkia rahalaitosten hallinnoimia taseesta poistettuja lainoja, jotka on arvopaperistettu tai siirretty muulla tavoin;

⁽¹⁾ EUVL L 226, 28.8.2010, s. 48.

- c) vuosineljänneksen lopun kantatiedot kaikkien niiden lainojen osalta, joiden hallinnoijana rahalaitos toimii arvopaperistamisessa liitteessä I olevan 5 osan 4 jakson mukaisesti;
- d) jos sovelletaan kansainvälistä tilinpäätösstandardia 39 (IAS 39), kansainvälistä tilinpäätösstandardia 9 (IFRS 9) tai vastaavia kansallisia kirjanpitosääntöjä, jakson lopun kantatiedot niistä lainoista, jotka on luovutettu arvopaperistamalla ja joita ei ole poistettu taseesta liitteessä I olevan 5 osan 5 jakson mukaisesti.

7 artikla

Toimitusajat

1. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin ja miten tiheästi niiden on saatava tiedot tiedonantajilta, jotta ne kykenevät noudattamaan jäljempänä mainittuja määräaikoja, ja ottavat tarvittaessa huomioon EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmässä asetetut toimitusaikoja koskevat vaatimukset sekä ilmoittavat niistä tiedonantajille.
2. Kansalliset keskuspankit toimittavat kuukausittaiset tilastot EKP:lle viimeistään 15. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen kuukauden päättymisestä, jota toimitettavat tilastot koskevat.
3. Kansalliset keskuspankit toimittavat neljännesvuosittaiset tilastot EKP:lle viimeistään 28. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuosineljänneksen päättymisestä, jota toimitettavat tilastot koskevat.

8 artikla

Kirjanpitosäännöt tilastointia varten

1. Kirjanpitosäännöt, joita rahalaitokset noudattavat tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja antaessaan, ovat pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽¹⁾ kansallisten täytäntöönpanosäännösten ja muiden sovellettavien kansainvälisten standardien mukaisia, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.
2. Talletukset ja lainat ilmoitetaan kuukauden lopussa maksumatta olevan pääoman suuruisina. Luottotappiot ja arvonalennukset, siten kuin ne määritetään asianomaisessa kirjanpitokäytännössä, jätetään tämän määrän ulkopuolelle. Talletuksia ja lainoja ei nettouteta mitään muita saamia tai velkoja vastaan.
3. Kaikki rahoitussuoritukset ja -velat ilmoitetaan bruttomääräisinä tilastointia varten, tämän vaikuttamatta euroalueen jäsenvaltioissa voimassa oleviin kirjanpito- ja nettoutuskäytäntöihin.
4. Kansalliset keskuspankit voivat sallia, että lainat, joista on tehty varaus, ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia ja että ostetut lainat ilmoitetaan hankintahetkellä sovittuun hintaan, sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset tiedonantajat noudattavat näitä ilmoituskäytäntöjä.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

9 artikla

Poikkeukset

1. Pienille rahalaitoksille voidaan myöntää poikkeuksia seuraavasti:
- a) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia pienille rahalaitoksille sillä edellytyksellä, että niiden yhteinen osuus kansallisesta rahalaitostaseesta on kantatietojen osalta enintään 5 prosenttia.
- b) Luottolaitosten osalta a alakohdassa tarkoitetut poikkeukset merkitsevät sitä, että niiden luottolaitosten tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset, joihin näitä poikkeuksia sovelletaan, pienenevät, tämän kuitenkin rajoittamatta vähimmäisvarantojen laskemista koskevien vaatimusten soveltamista, siten kuin siitä määrätään liitteessä III.
- c) Sellaisten pienten rahalaitosten osalta, joihin sovelletaan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, kansalliset keskuspankit keräävät edelleenkin vähintään taseen loppusummaa koskevia tietoja ainakin vuosittain, jolloin pienten laitosten yhteistä osuutta kansallisesta rahalaitostaseesta voidaan seurata.
- d) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia luottolaitoksille, joihin ei sovelleta a eikä b alakohdassa säädettyä järjestelyä, pienentämällä niiden tiedonantovaatimukset liitteessä I olevassa 6 osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisiksi, sillä edellytyksellä, että niiden yhteenlaskettu osuus kansallisesta rahalaitostaseesta on kantatietojen osalta enintään 10 prosenttia kansallisesta rahalaitostaseesta ja enintään 1 prosentti euroalueen rahalaitostaseesta, tämän rajoittamatta a alakohdan soveltamista.
- e) Kansalliset keskuspankit tarkistavat a ja d alakohdassa asetettujen ehtojen täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen.
- f) Pienet rahalaitokset voivat päättää olla hyödyntämättä poikkeuksia ja täyttää sen sijaan kaikki tiedonantovaatimukset.
2. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia rahamarkkinarahastoille seuraavasti:
- a) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia rahamarkkinarahastoille 5 artiklan 1 kohdassa säädetyistä tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista, jos rahamarkkinarahastot ilmoittavat sen sijaan tasetiedot asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) 5 artiklan mukaisesti, seuraavien edellytysten:
- i) rahamarkkinarahastot ilmoittavat tällaiset tiedot kuukausittain asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) liitteessä I määrätyn "yhdistelmämallin" perusteella ja sen 9 artiklassa vahvistettujen määräaikojen mukaisesti; ja

- ii) rahamarkkinarahastot ilmoittavat kuukauden lopun kantatiedot rahamarkkinarahasto-osuuksista 7 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen määräaikaisten mukaisesti.
- b) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää rahamarkkinarahastoille poikkeuksia myös seuraavista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista:
- i) yhteenlaskettujen positioiden ilmoittaminen seuraavista: 1) keskuspankkien ja talletuksia vastaanottavien yhteisöjen talletukset ja niille myönnettyt lainat; 2) kaikkien vastinsektoreiden paitsi yrityssektorin talletukset ja niille myönnettyt lainat eriteltyinä alkuperäisen maturiteetin mukaan; ja 3) euroalueen sisäiset rajatylittävät talletukset ja lainat eriteltyinä maan ja sektorin mukaan;
 - ii) lainoille ja talletuksille kertyneen koron kokonaismäärän ilmoittaminen;
 - iii) saamis- ja velkapositioiden ilmoittaminen vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen osalta erikseen;
 - iv) tietojen antaminen konserninsisäisistä positioista, lainoista ja talletuksista.
- c) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista rahamarkkinarahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan osalta:
- i) mikäli rahamarkkinarahasto-osuuksia lasketaan liikkeen ensimmäistä kertaa taikka mikäli markkinakehitys edellyttää vaihtoehdosta tai vaihtoehtojen yhdistelmästä toiseen siirtymistä, siten kuin tämä on määritelty liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jakson b kohdassa, kansalliset keskuspankit voivat myöntää yhdeksi vuodeksi poikkeuksia liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jakson mukaisista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista; tai
 - ii) mikäli vaaditut tilastotiedot rahamarkkinarahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta kerätään muista saatavilla olevista lähteistä liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jakson mukaisesti, kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen EKP:n kanssa sovitulla tavalla.
3. Rahalaitoksille ilmoitettavien arvostusmuutosten osalta voidaan myöntää poikkeuksia seuraavasti:
- a) kansalliset keskuspankit voivat myöntää rahamarkkinarahastoille poikkeuksia arvostusmuutosten ilmoittamisen osalta poistamalla rahamarkkinarahastoilta kokonaan velvollisuuden ilmoittaa arvostusmuutokset, tämän kuitenkin vaikuttamatta 1 kohdan soveltamiseen.
- b) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia arvopapereiden arvostusmuutosten raportointitilheyden ja toimitusajan osalta ja vaatia näiden tietojen toimittamista neljännesvuosittain samaan aikaan kuin neljännesvuosittain toimitettavat kantatiedot seuraavin edellytyksin:
- i) tiedonantajat, jotka käyttävät eri arvostusmenetelmiä, toimittavat kansallisille keskuspankeille arvostuskäytäntöjä koskevat tarkoituksenmukaiset tiedot, joihin sisältyy määrällinen arvio niiden hallussa olevien eri instrumenttien prosenttiosuuksista; ja
 - ii) mikäli on tapahtunut huomattava arvostusmuutos, kansallisilla keskuspankeilla on oikeus vaatia tiedonantajia toimittamaan lisätietoja siltä kuukaudelta, jona muutos tapahtui.
- c) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia arvopapereiden arvostusmuutosten ilmoittamisen osalta ja myöntää myös täydellisen vapautuksen tällaisesta ilmoittamisesta luottolaitoksille, jotka ilmoittavat arvopaperikohtaisesti arvopapereita koskevat kuukausittaiset kantatiedot, seuraavin edellytyksin:
- i) ilmoitetut tiedot sisältävät kunkin arvopaperin osalta arvon, jolla arvopaperit kirjataan taseeseen; ja
 - ii) ilmoitetut tiedot sisältävät niiden arvopapereiden osalta, joilla ei ole yleisesti saatavilla olevia tunnistekoodeja, instrumenttiluokasta, maturiteetista ja liikkeeseenlaskijasta seläiset tiedot, jotka ovat vähintäänkin riittäviä liitteessä I olevassa 5 osassa "vähimmäisvaatimuksiksi" määriteltyjen erittelyjen tekemiseksi.
4. Rahalaitoksille voidaan myöntää poikkeuksia sellaisten lainojen tilastoinnin osalta, jotka luovutetaan arvopaperistamalla.
- Kansalliset keskuspankit voivat sallia standardeja International Accounting Standard 39 (IAS 39) ja International Financial Reporting Standard 9 (IFRS 9) tai vastaavia kansallisia kirjanpitosääntöjä soveltavien rahalaitostensa jättävän kansallisen käytännön mukaisesti liitteessä I olevissa 2 ja 3 osassa edellytetyistä kantatiedoista pois kaikki lainat, jotka luovutetaan arvopaperistamalla, sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset rahalaitokset soveltavat tätä käytäntöä.
5. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää rahalaitoksille poikkeuksia tiettyihin euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin liittyvien neljännesvuosittaisten kantatietojen ilmoittamisen osalta.
- Mikäli karkeamman aggregoinnin perusteella kerätyt luvut osoittavat, että jossakin euroalueeseen kuulumattomassa jäsenvaltiossa kotipaikan omaaviin vastapuoliin kohdistuvat erät tai erät euroalueeseen kuulumattoman jäsenvaltion valuutassa eivät ole merkittäviä, kansallinen keskuspankki voi päättää olla edellyttämättä raportointia tällaisen jäsenvaltion osalta. Kansallinen keskuspankki ilmoittaa tiedonantajilleen tällaisesta päätöksestä.

10 artikla

Vähimmäisvaatimukset ja kansalliset tiedonantomenettelyt

1. Tiedonantajien on noudatettava niitä koskevia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia liitteessä IV yksilöityjen tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

2. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tarvittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta liitteessä IV tarkoitetulla tavalla on mahdollista.

11 artikla

Sulautumiset, jakautumiset ja uudelleenjärjestelyt

Jos kyseessä on sulautuminen, jakautuminen tai muu uudelleenjärjestely, joka saattaa vaikuttaa tilastotietojen antamista koskevien velvollisuuksien täyttämiseen, varsinainen tiedonantaja ilmoittaa, sen jälkeen kun aikomus tällaisen toimen toteuttamisesta on tullut julkiseksi ja kohtuullisessa ajassa ennen kuin se tulee voimaan, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille suunnitelluista menettelyistä tämän asetuksen mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten täyttämiseksi.

12 artikla

Ilmoitettujen tilastotietojen käyttö vähimmäisvarantojen laskemista varten

1. Jokainen luottolaitos käyttää tämän asetuksen mukaisesti antamia tilastotietoja varantopohjansa laskemiseen asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) mukaisesti. Jokainen luottolaitos käyttää näitä tietoja erityisesti tarkistaakseen, täyttääkö se varantovelvoitteen pitoajanjakson aikana.

2. Pienten laitosten varantopohjaa koskevat tiedot kolmea pitoajanjaksoa varten perustuvat vuosineljänneksen lopun tietoihin, jotka kansalliset keskuspankit keräävät viimeistään 28. pankkipäivänä kyseisen vuosineljänneksen päättymisestä.

3. Liitteessä III vahvistettuja EKP:n vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseen liittyviä erityissääntöjä sovelletaan ensisijaisesti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) säännöksiin nähden, mikäli ne ovat ristiriidassa keskenään.

4. Varantovelvoitteet on EKP:n ja luottolaitosten likviditeetin hallinnan helpottamiseksi vahvistettava viimeistään kunkin pitoajanjakson ensimmäisenä päivänä. Luottolaitokset saattavat kuitenkin poikkeuksellisesti joutua korjaamaan varantopohjaa tai vahvistettua varantovelvoitetta. Varantovaatimusten vahvistamista tai hyväksymistä koskevat menettelyt eivät rajoita

tiedonantajien velvollisuutta toimittaa aina oikeat tilastotiedot sekä korjata mahdollisimman pian jo toimittamansa virheelliset tilastotiedot.

13 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää tätä oikeutta itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva laitos ei täytä liitteessä IV säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

14 artikla

Tietojen antaminen ensimmäisen kerran

1. Ensimmäiset tiedot, jotka toimitetaan tämän asetuksen mukaisesti, ovat joulukuun 2014 tiedot.

2. Tämän asetuksen mukaiset ensimmäiset tiedot euroalueen jäsenvaltioita vastaavien solujen osalta annetaan liitteessä I olevan 3 osan taulukossa 3 ensimmäisen kerran euron käyttöön-ottopäivää seuraavalta vuosineljännekseltä.

3. Tämän asetuksen mukaiset ensimmäiset tiedot euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita vastaavien solujen osalta annetaan liitteessä I olevan 3 osan taulukoissa 3 ja 4 ensimmäisen kerran niiden unioniin liittymistä seuraavalta vuosineljännekseltä. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki päättää olla vaatimatta muiden kuin merkittävien tietojen ilmoittamista ensimmäistä kertaa niiden ensimmäisten neljännesvuositason tietojen yhteydessä, jotka toimitetaan sen jälkeen kun asianomainen jäsenvaltio on liittynyt tai asianomaiset jäsenvaltiot ovat liittyneet unioniin, tiedot annetaan ensimmäisen kerran 12 kuukautta sen jälkeen kun kansallinen keskuspankki on ilmoittanut tiedonantajille vaativansa tietojen ilmoittamista.

15 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32) 1 päivästä tammikuuta 2015.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti

16 artikla

Loppusäännös

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 24 päivänä syyskuuta 2013.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

RAHALAITOKSET JA TILASTOINTIIN LIITTYVÄT TIEDONANTOVAATIMUKSET

Johdanto

Niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot') sovellettava tilastointijärjestelmä rahalaitossektorin taseen laatimiseksi koostuu seuraavasta kahdesta pääelementistä:

- a) tilastoinnissa käytettävä rahalaitosluettelo (ks. 1 osa tiettyjen rahalaitosten yksilöimisen osalta) ja
- b) erittely tilastotiedoista, joita näiden rahalaitosten on toimitettava kuukausittain, neljännesvuosittain ja vuosittain (ks. 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 osa).

Jotta rahalaitosten taseista voitaisiin saada täydellistä tietoa, on myös tarpeen asettaa tiettyjä tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia muille sijoitusrahastoille kuin rahamarkkinarahastoille ja muille rahoituksen välittäjille kuin vakuutuslaitoksille ja eläkerahastoille, kun ne tekevät rahoitustaloustoimia rahamarkkinarahasto-osuuksilla. Kansalliset keskuspankit keräävät tilastotiedot rahalaitoksilta, muilta sijoitusrahastoilta kuin rahamarkkinarahastoilta ja muilta rahoituksen välittäjiltä 2 osan mukaisesti noudattaen kansallisia menettelyjä, jotka perustuvat 1 artiklassa ja liitteessä II esitettyihin yhdenmukaistettuihin määritelmiin ja luokitteluihin.

Rahan määrään sisältyvät liikkeessä olevat setelit ja kolikot sekä rahalaitosten muut monetaariset velat (talletukset ja muut rahoitusinstrumentit, jotka ovat talletusten läheisiä vastineita). Rahan määrän vastaerät käsittävät kaikki muut rahalaitos-taseen erät. EKP kerää myös rahoitustaloustoimia koskevat tiedot, jotka saadaan kantatiedoista ja muista tiedoista, mukaan luettuina rahalaitosten ilmoittamat arvostusmuutoksia koskevat tiedot (ks. 5 osa).

Yhteenveto EKP:n vaatimista tilastotiedoista esitetään 8 osassa.

1 OSA

Tiettyjen rahalaitosten yksilöinti

1 JAKSO

Tiettyjen rahalaitosten yksilöinti talletusten vastaavuutta koskevien periaatteiden mukaan

- 1.1 Sellaiset muut rahoituslaitokset kuin luottolaitokset, jotka laskevat liikkeeseen talletusten läheisiksi vastineiksi katsottavia rahoitusinstrumentteja, luokitellaan rahalaitoksiksi edellyttäen, että ne ovat muilta osin rahalaitoksen määritelmän mukaisia. Luokittelun perusteena on talletusten vastaavuus eli se, luokitellaanko velat talletuksiksi, minkä ratkaisevat instrumenttien likvidiys eli siirtokelpoisuus, vaihdettavuus, sijoituksen varmuus ja jälkimarkkinakelpoisuus sekä joissakin tapauksissa maturiteetti.

Talletusten vastaavuutta koskevia kriteereitä sovelletaan myös määritettäessä, pitäisikö velat luokitella talletuksiksi, ellei näille veloille ole olemassa erillistä luokkaa.

- 1.2 Seuraavia periaatteita sovelletaan määritettäessä talletusten vastaavuutta ja luokiteltaessa velkoja talletuksiksi:

- a) siirtokelpoisuus tarkoittaa mahdollisuutta siirtää rahoitusinstrumenttiin sijoitetut varat käyttämällä jotakin maksuvälinettä, kuten sekkiä, tilisiirtoa, suoraveloitusta tai vastaavia maksuvälineitä;
- b) vaihdettavuus tarkoittaa mahdollisuutta vaihtaa rahoitusinstrumentti rahaksi tai siirtokelpoiseksi talletuksiksi sekä vaihtamisesta aiheutuvia kustannuksia; verotuksellisten etujen menettämistä vaihtamisen yhteydessä voidaan pitää seuraamuksena, joka vähentää instrumentin likvidiyyttä;
- c) varmuus tarkoittaa sitä, että etukäteen tiedetään tarkasti instrumentin arvo kansallisena valuuttana, kun se muutetaan rahaksi; ja
- d) arvopapereita pidetään jälkimarkkinakelpoisina, jos ne noteerataan ja niillä käydään säännöllisesti kauppaa järjestetyillä markkinoilla. Vaihtuvapääomaisten yhteissijoitusyritysten osuuksilla ei ole jälkimarkkinoita tavanomaisessa merkityksessä. Tästä huolimatta sijoittajat saavat päivittäin tietää osuuden noteerauksen ja voivat nostaa sijoittamansa varat tähän hintaan.

2 JAKSO

Rahamarkkinarahastojen yksilöintiperusteita koskevat täsmennykset

Tämän asetuksen 2 artiklaa sovellettaessa

- a) rahamarkkinainstrumentin katsotaan olevan korkealaatuinen, jos sille on annettu jompikumpi jokaisen tämän instrumentin arvioineen tunnustetun luottoluokituslaitoksen kahdesta parhaasta saatavilla olevasta lyhytaikaisten luottojen luokituksesta tai, jos instrumenttia ei ole arvioitu, sen laatu vastaa hallinnointiyhtiön sisäisessä luokitusmenettelyssä määritettyä laatua. Jos tunnustettu luottoluokituslaitos jakaa parhaat lyhytaikaisten luottojen luokituksensa kahteen luokkaan, näiden kahden luokituksen katsotaan muodostavan yhden luokan ja siten parhaan saatavilla olevan luokituksen;
- b) edellä a kohdassa asetetusta edellytyksestä poiketen rahamarkkinarahastolla saa olla hallussaan vähintään investointiluokkaan kuuluvia valtionhallinnon liikkeeseen laskemia instrumentteja, jolloin 'valtionhallinnon liikkeeseen laskemilla instrumenteilla' tarkoitetaan rahamarkkinainstrumentteja, jotka on laskenut liikkeeseen jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallishallinnon viranomainen tai keskuspankki, EKP, Euroopan unioni tai Euroopan investointipankki;
- c) kun lasketaan arvopapereiden, mukaan lukien strukturoidut rahoitusinstrumentit, painotettua keskimääräistä elinaikaa (WAL), maturiteettilaskelma perustuu jäljellä olevaan juoksuaikaan instrumenttien lakiperusteiseen lunastuspäivään saakka. Jos rahoitusinstrumentti sisältää kuitenkin myyntioption, voidaan käyttää myyntioption lunastuspäivää lakiperusteisen jäljellä olevan juoksuajan sijasta vain jos seuraavat edellytykset täyttyvät kaikissa vaiheissa:
 - i) hallinnointiyhtiö saa vapaasti käyttää myyntioptiota sen lunastuspäivänä;
 - ii) myyntioption lunastushinta pysyy lähellä instrumentin odotettua arvoa seuraavana lunastuspäivänä;
 - iii) rahamarkkinarahaston investointistrategia viittaa siihen, että optio erittäin todennäköisesti lunastetaan seuraavana lunastuspäivänä;
- d) kun lasketaan sekä painotettu keskimääräinen elin aika (WAL) että painotettu keskimääräinen juoksuaika (WAM), on otettava huomioon johdannaisinstrumenttien, talletusten ja tehokkaiden salkunhallintatekniikkojen vaikutus.
- e) 'painotetulla keskimääräisellä juoksujalla' (WAM) tarkoitetaan rahaston kaikkien arvopapereiden keskimääräistä juoksuaikaa painotettuna siten, että se kuvastaa kunkin instrumentin hallussapidon suhteellista osuutta sillä oletuksella, että vaihtuvakorkoisen instrumentin maturiteetti on juoksuaika, joka on jäljellä siihen saakka, kun korkotaso seuraavan kerran tarkistetaan rahamarkkinakorkoa vastaavaksi, eikä jäljellä oleva aika arvopaperin pääoman takaisinmaksulle. Käytännössä painotettua keskimääräistä juoksuaikaa käytetään mittaamaan sitä, miten rahamarkkinarahastot reagoivat muuttuviin rahamarkkinakorkoihin;
- f) 'painotetulla keskimääräisellä elinajalla' (WAL) tarkoitetaan jokaisen rahastossa olevan arvopaperin jäljellä olevan juoksuajan painotettua keskiarvoa eli aikaa, joka kuluu siihen, kunnes pääoma maksetaan kokonaan takaisin, ilman korkoa ja diskonttaamista. Toisin kuin painotettua keskimääräistä juoksuaikaa laskettaessa, korkotason tarkistus päivää ei ole sallittua käyttää laskettaessa painotettua keskimääräistä elinaikaa vaihtuvakorkoisille arvopapereille ja strukturoiduille rahoitusinstrumenteille, vaan sen sijasta käytetään vain arvopaperin ilmoitettua lopullista maturiteettia. Painotettua keskimääräistä elinaikaa käytetään luottoriskin mittaamiseen, koska mitä pidemmälle pääoman takaisinmaksua lykätään, sitä suurempi on luottoriski. Painotettua keskimääräistä elinaikaa käytetään myös likviditeettiriskin rajoittamiseen;
- g) 'rahamarkkinainstrumenteilla' tarkoitetaan instrumentteja, joilla yleensä käydään kauppaa rahamarkkinoilla ja jotka ovat likvidejä ja niiden arvo voidaan määrittää täsmällisesti milloin hyvänsä;
- h) 'hallinnointiyhtiöllä' tarkoitetaan yhtiötä, jonka normaaliin liiketoimintaan kuuluu rahamarkkinarahaston sijoitussalkun hoitaminen.

2 OSA

Tase-erät (kuukausittaiset kantatiedot)

EKP edellyttää euroalueen raha-aggregaattien ja vastaerien laatimista varten taulukossa 1 olevien tietojen toimittamista seuraavasti:

1. Instrumenttiluokat

a) Velat

Velkoihin kuuluvat seuraavat instrumenttiluokat: liikkeessä oleva raha, talletukset, liikkeeseen lasketut rahamarkkinarahasto-osuudet, liikkeeseen lasketut velkapaperit, oma pääoma ja varaukset sekä muut velat. Jotta monetariset velat voitaisiin erottaa muista velkaeristä, talletukset jaotellaan edelleen yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin, irtisanomisehtoisiin talletuksiin ja takaisinostosopimuksiin (repot). Ks. määritelmien osalta liite II.

b) Saamiset

Saamisiin kuuluvat seuraavat instrumenttiluokat: kassa, lainat, hallussa olevat velkapaperit, osakkeet, sijoitusrahoisto-osuudet, kiinteä omaisuus ja muut saamiset. Ks. määritelmien osalta liite II.

2. Erittely maturiteetin mukaan

Alkuperäiseen maturiteettiin perustuvia erittelyjä voidaan käyttää instrumenttien ominaisuuksiin perustuvien erittelyjen asemesta silloin, kun eri markkinoilla käytettyjä rahoitusinstrumentteja ei voida täysin verrata toisiinsa.

a) Velat

Instrumentit jaotellaan maturiteetin tai irtisanomisajan perusteella seuraavasti: määräaikaistalletusten osalta alkuperäiseltä maturiteettiltaan enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden talletuksiin ja irtisanomisehtoisien talletusten osalta irtisanomisajaltaan enintään 3 kuukauden, yli 3 kuukauden mutta enintään 2 vuoden ja enintään 2 vuoden talletuksiin. Takaisinostosopimuksia eli repoja ei jaotella maturiteetin mukaan, sillä ne ovat yleensä erittäin lyhytaikaisia instrumentteja, eli niiden alkuperäinen maturiteetti on yleensä alle 3 kuukautta. Rahalaitosten liikkeeseen laskemat velkapaperit jaotellaan enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden velkapapereihin. Rahamarkkinarahasto-osuuksia ei tarvitse eritellä maturiteetin mukaan.

b) Saamiset

Instrumentit jaotellaan maturiteetin perusteella seuraavasti: rahalaitosten euroalueen kotimaisille toimijoille (muille kuin rahalaitoksille) myöntämät lainat alasektoreittain ja edelleen rahalaitosten kotitalouksille myöntämät lainat käyttötarkoituksen mukaan, jaoteltuina enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 5 vuoden ja yli 5 vuoden pituisiin maturiteettiluokkiin; rahalaitosten hallussa olevat, euroalueella sijaitsevien muiden rahalaitosten liikkeeseen laskemat velkapaperit, jaoteltuina enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden pituisiin maturiteettiluokkiin, jotta rahalaitosten väliset omistukset voidaan nettouttaa raha-aggregaatteja laskettaessa.

3. Erittely käyttötarkoituksen mukaan ja yksityisille elinkeinonharjoittajille/yhtiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnettyjen lainojen yksilöinti erikseen

Kotitalouksille ja kotitalouksia palveleville voittoa tavoittelemattomille yhteisöille myönnettyt lainat eritellään vielä lainan käyttötarkoituksen mukaan (kulutusluotto, asuntoluotto, muu). "Muiden lainojen" luokassa lainat, joita myönnetään yksityisille elinkeinonharjoittajille/yhtiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, on yksilöitävä erikseen (ks. instrumenttiluokkien määritelmät liitteessä II olevassa 2 osassa ja sektorien määritelmät liitteessä II olevassa 3 osassa). Kansalliset keskuspankit voivat luopua vaatimuksesta, jonka mukaan yksityisille elinkeinonharjoittajille/yhtiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnettyt lainat on yksilöitävä erikseen, jos tällaisten lainojen osuus euroalueen jäsenvaltion kotitalouksille myönnettyjen lainojen kokonaismäärästä on vähemmän kuin 5 prosenttia.

4. Valuuttakohtainen erittely

Niistä tase-eristä, joita saatetaan käyttää raha-aggregaattien muodostamisessa, ilmoitetaan euromääräiset saldot erikseen, jolloin EKP:llä on mahdollisuus määritellä raha-aggregaattit siten, että ne voivat sisältää joko kaikkien valuuttojen määräiset erät tai pelkästään euromääräiset saldot.

5. Erittely vastapuolen sektorin ja kotipaikan mukaan

5.1 Euroalueen raha-aggregaattien ja niiden vastaerien muodostaminen edellyttää, että voidaan määritellä ne euroalueella sijaitsevat vastapuolet, jotka muodostavat rahaa hallussa pitävän sektorin (money-holding sector). Tässä yhteydessä ne vastapuolet, jotka ovat muita kuin rahalaitoksia, jaotellaan asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetun uudistetun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (jäljempänä 'EKT 2010') mukaisesti (ks. liite II, 3 osa) julkisyhteisöihin (S.13) siten, että valtio (S.1311) yksilöidään erikseen kokonaistalletuksissa, ja muihin kotimaisiin vastapuoliin. Jotta voitaisiin laskea raha-aggregaattit ja luottovastaerät kuukausittain sektorikohtaisesti eriteltyinä, muut kotimaiset sektorit eritellään edelleen seuraaviin alasektoreihin: muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124), muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat (S.125 + S.126 + S.127), vakuutuslaitokset (S.128), eläkerahastot (S.129), yritykset (S.11) ja kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15). Lisäksi yhdistetyillä vastapuolisektoreilla (S.125 + S.126 + S.127) eritellään vastapuolet, jotka ovat erityisyhteisöjä ja keskusvastapuoliyhteisöjä. Yksityisten elinkeinonharjoittajien/yhtiökumppanuuksien, joilla ei ole oikeudellista asemaa, osalta katso 3 jakso. Erässä talletukset yhteensä sekä talletusluokissa "yli 2 vuoden määräaikaistalletukset", "talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ja "repot" vastapuolet eritellään EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmää varten vielä luottolaitoksiin, muihin rahalaitoksiin ja valtioon.

5.2 Talletusten kokonaismäärän ja saamia koskevan luokan lainojen kokonaismäärän osalta vastapuolet eritellään vielä keskuspankkeihin (S.121) ja talletuksia vastaanottaviin yhteisöihin, muut kuin keskuspankki (S.122) sekä ulkomaiden osalta pankkeihin ja muihin kuin pankkeihin, jotta ymmärrettäisiin paremmin pankkisektorin lainananto- ja rahoituspolitiikkaa ja pystyttäisiin seuraamaan paremmin pankkien välistä toimintaa.

5.3 Konsernin sisäisten saamisten ja velkojen osalta eritellään vielä laina- ja talletuspositiot sekä transaktiot talletuksia vastaanottavien yhteisöjen välillä, muut kuin keskuspankki (S.122), jotta voidaan tunnistaa samaan konserniin kuuluvien (kotimaisten ja euroalueen muiden jäsenvaltioiden) luottolaitosten väliset yhteydet.

5.4 Hallussa olevien sellaisten velkapapereiden osalta, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi, tehdään valuuttakohtaisen erittelyn lisäksi julkisyhteisöjä (S.13) koskeva erittely, jotta saadaan parempi kuva valtioiden ja pankkien välisistä yhteyksistä.

- 5.5 Tietyt talletukset/lainat, jotka perustuvat takaisinostosopimuksiin (repot)/takaisinmyyntisopimuksiin tai vastaaviin toimiin muiden rahoituksen välittäjien (S.125) + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten (S.126) + konserninsisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainaajien (S.127) kanssa, voivat liittyä taloustoimiin keskusvastaapuolen kanssa. Keskusvastaapuoli on yksikkö, joka asettuu lain nojalla rahoitusmarkkinoilla vaihdettavien sopimusten vastapuolten väliin, jolloin siitä tulee ostaja jokaiseen myyntiin nähden ja myyjä jokaiseen ostajaan nähden. Koska tällaisilla transaktioilla korvataan usein rahalaitosten välistä kahdenvälistä liiketoimintaa, talletusluokan 'takaisinostosopimukset' sisällä eritellään vielä liiketoiminta näiden vastapuolten kanssa. Lisäerittelyt suoritetaan samalla tavoin myös saamisten luokassa "lainat" näiden vastapuolten kanssa tehtyjen takaisinmyyntisopimusten osalta.
- 5.6 Kotimaiset vastapuolet erotetaan euroalueen muista kuin kotimaisista vastapuolista kaikissa tilastollisissa erittelyissä. Euroalueella sijaitsevat vastapuolet eritellään niiden kotimaan sektoriluokituksen tai institutionaalisen luokituksen perusteella EKP:n tilastoinnissa käyttämän luettelon ja EKP:n "Monetary, financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers" -nimisen käsikirjan mukaisesti. Tässä käsikirjassa noudatetaan luokitteluperiaatteita, jotka ovat mahdollisimman pitkälle EKT 2010:n mukaisia. Euroalueen ulkopuolella sijaitsevia vastapuolia ei tarvitse eritellä maittain.
- 5.7 Tiedonantajat antavat vähintään tiedot euroalueen jäsenvaltioiden rahalaitosten liikkeeseen laskemien rahamarkkina-rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta erittelyn kotimaa / euroalue (muu kuin kotimainen) / muu maailma mukaisesti, jotta voidaan rajata pois niiden haltijoiden rahasto-osuudet, joiden kotipaikka on euroalueen ulkopuolella. Kansalliset keskuspankit voivat myös koota tarvittavat tilastotiedot tiedoista, joita kerätään asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) perusteella, kunhan tiedot annetaan tämän asetuksen 7 artiklassa asetettujen määräaikaisten mukaisesti ja ne täyttävät liitteessä IV määritellyt vähimmäisvaatimukset.
- a) Rahamarkkinarahastot tai niitä laillisesti edustavat henkilöt ilmoittavat liikkeeseen laskemiensa rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan mukaan eritellyt tiedot kuukausitaseessaan sellaisten rahamarkkinarahasto-osuuksien osalta, joista kansallisen lainsäädännön mukaan pidetään haltijoiden tiedot sisältävää rekisteriä, mukaan lukien tiedot haltijoiden kotipaikasta.
- b) Tiedonantajat ilmoittavat kotipaikan mukaan eritellyt tiedot asianomaisen kansallisen keskuspankin yhdessä EKP:n kanssa päättämällä tavalla sellaisten rahamarkkinarahasto-osuuksien osalta, joista kansallisen lainsäädännön mukaan ei pidetä haltijoiden tiedot sisältävää rekisteriä tai joiden osalta pidetään rekisteriä, mutta se ei sisällä haltijoiden kotipaikkaa koskevia tietoja. Tämä vaatimus koskee vain yhtä seuraavista vaihtoehtoista tai niiden yhdistelmää, joka on valittava kyseisten markkinoiden rakenteen ja kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien kansallisten oikeudellisten menettelytapojen perusteella. Kansallinen keskuspankki seuraa aika ajoin tämän edellytyksen täyttymistä.
- i) Rahasto-osuuksia liikkeeseen laskevat rahamarkkinarahastot:
- Rahasto-osuuksia liikkeeseen laskevat rahamarkkinarahastot tai niitä laillisesti edustavat henkilöt antavat kyseisten rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan mukaiset erittelytiedot. Rahasto-osuuksien välittäjä tai jokin muu rahasto-osuuksien liikkeeseenlaskussa, takaisinostossa tai siirrosta mukana oleva yhteisö voi antaa tällaiset tiedot.
- ii) Rahalaitokset tai muut rahoituksen välittäjät rahamarkkinarahasto-osuuksien säilyttäjinä:
- Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka toimivat rahamarkkinarahasto-osuuksien säilyttäjinä, toimittavat tiedonantajina sellaisten rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan mukaiset erittelytiedot, jotka ovat kotimaisten rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemia ja joita säilytetään haltijan lukuun tai sellaisen toisen välittäjän lukuun, joka myös toimii säilyttäjänä. Tämä vaihtoehto on käytettävissä, jos i) säilyttäjä erottaa haltijoiden puolesta säilytyksessä olevat rahamarkkinarahasto-osuudet niistä rahasto-osuuksista, joita se pitää muiden säilyttäjien puolesta; ja ii) suurin osa rahamarkkinarahasto-osuuksista on sellaisten kotimaisten laitosten säilytyksessä, jotka luokitellaan rahoituksen välittäjiksi (rahalaitokset tai muut rahoituksen välittäjät).
- iii) rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka antavat tietoja kotimaisten ulkomaisten kanssa tekemistä, kotimaisten rahamarkkinarahasto-osuuksia koskevista toimista:
- Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka toimivat tiedonantajina kotimaisten ja ulkomaisten välisistä, kotimaisten rahamarkkinarahasto-osuuksia koskevista toimista, antavat haltijoiden kotipaikan mukaiset erittelytiedot sellaisista rahasto-osuuksista, jotka ovat kotimaisten rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemia ja joilla ne käyvät kauppaa haltijan lukuun tai sellaisen toisen välittäjän lukuun, joka on myös mukana tässä toimessa. Tämä vaihtoehto on käytettävissä, jos i) raportointi on kattavaa, eli se kattaa olennaisilta osin kaikki tiedonantajien toteuttamat taloustoimet; ii) annetaan täsmällisiä tietoja ostoista ja myynneistä, joissa vastapuolten kotipaikka on euroalueen ulkopuolella; iii) erot samojen osakkeiden/osuuksien liikkeeseenlaskuarvon ja lunastusarvon välillä ovat ilman palkkioita erittäin vähäisiä; ja iv) kotimaisten rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemien, euroalueen ulkopuolella kotipaikan omaavien hallussa olevien osakkeiden/osuuksien määrä on vähäinen.
- iv) Jos i–ii kohdassa mainittuja vaihtoehtoja ei voida soveltaa, tiedonantajat, rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät mukaan lukien, ilmoittavat asiaa koskevat tiedot saatavilla olevien tietojen perusteella.

Taulukko 1

[illegible]

Tilastot ja mediaalitiedot kehittyvät jatkuvasti. Valtioneuvoston kanslia on joutunut tekemään useita muutoksia tilastotietojen esittämiseen. Tilastotietojen esittämiseen on otettu huomioon myös kansainvälisten tilastojen esittämistapa. Tilastotietojen esittämiseen on otettu huomioon myös kansainvälisten tilastojen esittämistapa. Tilastotietojen esittämiseen on otettu huomioon myös kansainvälisten tilastojen esittämistapa.

7) Tämän erän linnittaminen on toistaiseksi vapaaehtoinen.

⁷⁾ Tämän erän mukaisin lehtiöihin voidaan soveltaa erilaisia lausotojien keraamisenmenetelmiä siten kuin kansallinen keskuspankki niistä päättää luottossa olevassa 2 osassa esitettyjen sääntöjen perusteella.

Keskusvastapool:

9) Yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yksikkipaannudet, jolla ei ole oikeudellista asemaa.

3 OSA

Tase-erät (neljännesvuosittaiset kantatiedot)

EKP edellyttää rahatalouden kehityksen tarkempaa analysointia ja muita tilastointitarkoituksia varten tärkeimmistä eristä seuraavia tietoja:

1. Euroalueen muille kuin rahalaitoksille myönnettyjen luottojen erittely alasektoreittain, maturiteeteittain ja kiinteistövaikkeen käytön mukaan (ks. taulukko 2).

Erittely on tarpeen, jotta voidaan seurata rahalaitosten rahaa hallussa pitävälle sektorille antamien luottojen (lainat ja arvopaperit) kokonaismäärän alasektoria kokonaisuutena ja sen maturiteettirakennetta. Yritysten ja kotitalouksien osalta edellytetään vielä muita "joista"-kohtia, joissa yksilöidään lainat, joista on annettu kiinteistövakuus.

Euromääräisistä lainoista, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 1 vuosi ja yli 2 vuotta ja jotka on annettu yrityksille ja kotitalouksille, edellytetään vielä muita "joista"-kohtia, joissa yksilöidään tietyt jäljellä olevat maturiteetit ja korkotason tarkistuksen ajanjaksot (ks. taulukko 2). Korkotason tarkistuksella tarkoitetaan voimassa olevassa lainasopimuksessa sovittua lainan koron muutosta. Lainoihin, joihin sovelletaan korkotason tarkistusta, kuuluvat muun muassa lainat, joiden korot tarkistetaan aika ajoin jonkin indeksin, esim. euriborin, kehityksen mukaisesti, lainat, joiden korkoa muutetaan jatkuvasti, esim. kelluvat korot, ja lainat, joiden korot ovat muutettavissa rahalaitoksen harkinnan mukaan.

2. Euroalueen jäsenvaltioiden muiden julkisyhteisöjen kuin valtionhallinnon rahalaitoksissa olevien talletusten erittely alasektoreittain (ks. taulukko 2).

Erittely on tarpeen kuukausittaista raportointia täydentävinä tietoina.

3. Euroalueen ulkopuolella olevien vastapuolten saamisten ja velkojen erittely sektoreittain (ks. taulukko 2).

Kansantalouden tilinpidon kansainvälisen suosituksen (System of National Accounts, jäljempänä 'SNA 2008') mukaista sektoriluokitusta käytetään tapauksissa, joissa EKT 2010 ei ole voimassa.

4. Johdannaisia sekä lainoille ja talletuksille kertyneitä korkoja koskevien tase-erien erittely muissa saamisissa ja muissa veloissa (ks. taulukko 2).

Tätä erittelyä tarvitaan tilastojen johdonmukaisuuden lisäämiseksi.

5. Maakohtainen erittely, mukaan lukien erät, jotka kohdistuvat Euroopan investointipankkiin ja Euroopan vakausmekanismiin (ks. taulukko 3).

Tämä erittely tarvitaan rahatalouden kehityksen analysoimiseksi sekä siirtymäkauden tarpeita varten ja tietojen laadun tarkistamiseksi.

6. Euroalueen sisäisten rajatylittävien muilta kuin rahalaitoksilta saatujen talletusten ja muille kuin rahalaitoksille myönnettyjen lainojen sektorikohtainen erittely (ks. taulukko 3).

Tätä erittelyä tarvitaan, jotta voidaan arvioida rahalaitossektorien saamia ja velkoja yksittäisissä jäsenvaltioissa muihin euroalueen jäsenvaltioihin nähden.

7. Erittely valuutoittain (ks. taulukko 4).

Tätä erittelyä edellytetään raha-aggregaatteja ja vastaeriä koskevien taloustoimien laskemiseksi mukautettuina valuutaturssimuutoksilla, jos nämä aggregaatit sisältävät kaikki valuutat yhteensä.

Taulukko 3 Neljännesvuosittaiset kantatiedot (maakohtainen erittely)				
TASE-ERÄT	EU			Ulkomaat (pl. EU)
	Muu euroalueen jäsenvaltio	Euroalueen ulkopuol. jäsenvaltio	Valikoidut EU:n toimielimet*	
VASTATTAVAA				
8. Liikkeessä oleva raha				
9. Talletukset				
rahallaitoksilta				
muilta kuin rahallaitoksilta				
julkisyhteisöt				
muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat				
vakuutuslaitokset				
eläkerahastot				
muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot				
yhtyeisöt				
kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoja tavoittelemattomat yhteisöt				
10. Liikkeeseen lasketut velkapaperit				
11. Rahamarkkinarahasto-osuudet				
12. Oma pääoma ja varatukset				
13. Muut velat				
VASTAAVAA				
1. Käteinen				
2. Lainat				
rahallaitoksille				
muille kuin rahallaitoksille				
julkisyhteisöt				
avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja vakuutuslaitokset				
eläkerahastot				
muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot				
yhtyeisöt				
3. Hallussa olevat velkapaperit				
rahallaitosten liikkeeseen laskemat				
enintään 1 vuoden				
yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden				
yli 2 vuoden				
muiden kuin rahallaitosten liikkeeseen laskemat				
4. Osakkeet ja osuudet				
5. Sijoitusrahasto-osuudet				
rahamarkkinarahasto-osuudet				
muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet				
6. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteät varat)				
7. Muut saamiset				

* Euroopan investointipankkia ja Euroopan vakausmekanismia koskevat tiedot on eriteltävä sovellettavan sektoriluokituksen mukaan.

Taulukko 4
Neljännesvuosittaiset kantatiedot (valuuttakohtainen erittely)

TASE-ERÄT	Kaikki valuutat yhteensä	Euro	Muut EU:n valuutat kuin euro			Muut valuutat kuin EU:n jäsenvaltioiden valuutat yhteensä				
			Yhteensä	Muu EU:n jäsenvaltion valuutta	GBP	Yhteensä	USD	JPY	CHF	Muut valuutat yhteensä
VASTATTAVAA										
9. Talletukset										
A. Kotimaa										
rahailaitoksilta	M	M								
muilta kuin rahailaitoksilta	M									
B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										
rahailaitoksilta	M	M								
muilta kuin rahailaitoksilta	M									
C. Ulkomaat										
enintään 1 vuoden	M									
yli 1 vuoden	M									
pankeilta	Q									
muilta kuin pankeilta	Q									
10. Liikkeeseen lasketut velkapaperit	M	M								
VASTAAVAA										
2. Lainat										
A. Kotimaa										
rahailaitoksille	M									
muille kuin rahailaitoksille	M	M								
B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										
rahailaitoksille	M									
muille kuin rahailaitoksille	M	M								
C. Ulkomaat										
enintään 1 vuoden	M									
yli 1 vuoden	M									
pankeille	Q									
muille kuin pankeille	Q									
3. Hallussa olevat velkapaperit										
A. Kotimaa										
rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
muiden kuin rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										
rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
muiden kuin rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
C. Ulkomaat										
pankkien liikkeeseen laskemat	Q									
muiden kuin pankkien liikkeeseen laskemat	Q									

M

Kuukausittaiset tiedot, ks. taulukko 1.

Q

Neljännesvuosittaiset tiedot, ks. taulukko 2.

4 OSA

Arvostusmuutosten ilmoittaminen taloustoimien laskemista varten

EKP tarvitsee arvostusmuutoksia koskevat tiedot lainojen luottotappioiden ja arvonalennusten sekä arvopapereiden arvostusmuutosten osalta, jotta se voi laskea euroalueen raha-aggregaatteja ja vastaeriä koskeviin taloustoimiin liittyvät tiedot.

1. Lainojen luottotappiot/arvonalennukset

Arvostusmuutoksia koskevat tiedot ilmoitetaan luottotappioiden ja arvonalennusten osalta, jotta EKP kykenee laskemaan rahoitustaloustoimia koskevat tiedot kahtena peräkkäisenä tarkastelujaksona ilmoitetuista kantatiedoista. Arvostusmuutos kuvaa 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettujen lainojen kantatietojen muutoksia, jotka johtuvat arvonalennusten soveltamisesta, mukaan lukien tapaukset, joissa lainan koko jäljellä oleva arvo poistetaan (luottotappio). Arvostusmuutoksesta tulisi ilmetä myös lainoihin kohdistettujen varausten muutokset, jos kansallinen keskuspankki päättää, että taseen kantatiedot ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia. Lainojen luottotappiot/arvonalennukset, jotka kirjataan myytäessä tai siirrettäessä lainoja kolmannelle osapuolelle, ilmoitetaan niin ikään, mikäli ne ovat yksilöitävissä.

Lainojen luottotappioita/arvonalennuksia koskevat vähimmäisvaatimukset on määritelty taulukossa 1A.

2. Arvopapereiden arvostusmuutokset

Arvopapereiden arvostusmuutoksilla tarkoitetaan sellaisia muutoksia arvopapereiden arvostuksessa, jotka johtuvat siitä, että hinta, johon arvopapereita kirjataan tai jolla niillä käydään kauppaa, muuttuu. Muutoksiin sisältyvät ne muutokset, joita tapahtuu ajan myötä kauden lopun taseen kantatietojen mukaisessa arvossa arvopapereita kirjattaessa käytetyn viitearvon muutosten vuoksi, eli mahdolliset voitot/tappiot. Niihin saattaa sisältyä myös sellaisia arvostusmuutoksia, jotka johtuvat arvopapereilla toteutetuista taloustoimista eli toteutuneista voitoista/tappioista.

Arvopapereiden arvostusmuutoksia koskevat vähimmäisvaatimukset on määritelty taulukossa 1A.

Taseen vastattavaa-puolen osalta ei aseteta tietojen antamista koskevia vähimmäisvaatimuksia. Mikäli arvostuskäytännöt, joita tiedonantajat soveltavat liikkeeseen laskettuihin velkapapereihin, johtavat kuitenkin muutoksiin näitä velkapapereita koskevissa jakson lopun kantatiedoissa, kansalliset keskuspankit saavat kerätä tällaisiin muutoksiin liittyviä tietoja. Tällaiset tiedot ilmoitetaan "muina arvostusmuutoksina".

5 OSA

Lainojen arvopaperistamisia ja muita lainojen siirtoja koskevien tilastojen tiedonantovaatimukset

1. Yleiset vaatimukset

Tiedot ilmoitetaan 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja niihin lisätään tarvittaessa 8 artiklan 4 kohdan mukaiset tiedot. Kaikki tietoterät eritellään lainasta vastaavan osapuolen kotipaikan ja alasektorin mukaan, kuten taulukon 5 sarakkeiden otsikoissa todetaan. Lainoja, jotka luovutetaan arvopaperistamisen säilytysvaiheessa, käsitellään ikään kuin ne olisi jo arvopaperistettu.

2. Arvopaperistettujen tai muulla tavoin siirrettyjen lainojen nettovirtojen ilmoittamista koskevat vaatimukset

2.1 Rahalaitokset laskevat 6 artiklan a kohdan soveltamista varten taulukossa 5 olevien 1 ja 2 osan erät nettovirtoina siten, että lainoista, jotka on asianomaisen ajanjakson aikana arvopaperistettu tai muulla tavoin luovutettu, vähennetään kyseisen ajanjakson aikana hankitut lainat. Lainoja, jotka on siirretty tai hankittu toiselta kotimaiselta rahalaitokselta, ja lainoja, joiden siirto on seurausta tiedonantajan jakautumisesta taikka sulautumisesta tai haltuunotosta, jossa ovat mukana tiedonantaja ja jokin toinen kotimainen rahalaitos, ei oteta tähän laskelmaan. Lainat, jotka on siirretty muulle kuin kansalliselle rahalaitokselle, tai lainat, jotka on hankittu muilta kuin kansallisilta rahalaitoksilta, otetaan mukaan laskelmaan.

2.2 Edellä 3.1 jaksossa tarkoitettut erät kohdistetaan taulukossa 5 oleviin 1 ja 2 osaan seuraavasti:

- a) luovutukset ja hankinnat, jotka vaikuttavat liitteessä I olevien 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettavien lainojen kantatietoihin, eli luovutukset, jotka edellyttävät niiden poistamista kantatiedoista, ja hankinnat, jotka edellyttävät niiden sisällyttämistä (uudelleen) kantatietoihin, kohdistetaan 1 osaan; ja
- b) luovutukset ja hankinnat, jotka eivät vaikuta liitteessä I olevien 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettavien lainojen kantatietoihin, eli luovutukset, jotka eivät edellytä niiden poistamista kantatiedoista, ja hankinnat, jotka eivät edellytä niiden sisällyttämistä (uudelleen) kantatietoihin, kohdistetaan 2 osaan.

2.3 Taulukossa 5 olevan 1 osan erät eritellään kuukausittain edelleen lainan siirron vastapuolen mukaan, ja tällöin erotetaan toisistaan erityisyhteisöt, joista euroalueen kotimaiset erityisyhteisöt, ja muut vastapuolet. Muita erittelyjä alkuperäisen maturiteetin ja lainan tarkoituksen mukaan edellytetään neljännesvuosittain joidenkin erien osalta taulukossa 5(b) kuvatulla tavalla.

3. Vaatimukset, jotka koskevat sellaisten arvopaperistettujen ja kantatiedoista poistettujen lainojen ilmoittamista, joiden osalta rahalaitos toimii hallinnoijana

3.1 Rahalaitokset ilmoittavat 3 osan taulukon 5 mukaisesti tiedot sellaisista arvopaperistetuista ja taseesta poistetuista lainoista, joiden osalta rahalaitos toimii hallinnoijana, seuraavasti:

- a) jakson lopun kantatiedot; ja
- b) rahoitustaloustoimet, joihin eivät sisälly lainojen luovutukset ja hankinnat kyseisen ajanjakson aikana, esimerkiksi kantatietojen muutos, joka johtuu siitä, että lainanottajat ovat maksaneet pääomaa takaisin.

3.2 Kansalliset keskuspankit voivat 3.1 jakson b kohdan tietojen sijaan edellyttää, että rahalaitokset toimittavat virtatiedot sellaisista lainojen luovutuksista ja hankinnoista, joissa rahalaitos toimii hallinnoijana, jolloin kansallinen keskuspankki voi johtaa niistä 3.1 jakson b kohdan rahoitustaloustoimet.

3.3 Kansalliset keskuspankit voivat myöntää tiedonantajille poikkeuksen 3.1 jakson b kohdan vaatimuksista, jos taulukossa 5 olevassa 1.1 osassa kerätyt nettovirtatiedot täyttävät 3.2 jakson tarkoituksen, esimerkiksi silloin, jos on kansallisen käytännön mukaista, että rahalaitokset toimivat arvopaperistettujen ja kantatiedoista poistettujen lainojen hallinnoijina. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että nämä nettovirtatiedot vastaavat ilman lainojen luovutuksia ja hankintoja 3.1 jakson b kohdan nojalla ilmoitettavien rahoitustaloustoimien laskennan tarkoitusta. Kansalliset keskuspankit voivat pyytää rahalaitoksilta lisätietoja tarvittavia oikaisuja varten.

3.4 Kansalliset keskuspankit voivat ulottaa tämän jakson tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset koskemaan kaikkia rahalaitosten hallinnoimia kantatiedoista poistettuja lainoja, jotka on arvopaperistettu tai siirretty muulla tavoin. Jos kansallinen keskuspankki menettelee näin, se ilmoittaa rahalaitoksille tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista taulukossa 5 olevan 3 osan mukaisesti.

4. Arvopaperistamisen yhteydessä hallinnoitavien lainojen maksamatta olevien määrien ilmoittamista koskevat vaatimukset

4.1 Rahalaitokset ilmoittavat vuosineljänneskohtaiset tiedot kaikista arvopaperistamisen yhteydessä hallinnoiduista lainoista taulukossa 5 olevan 4 osan mukaisesti riippumatta siitä, näkyvätkö tiedonantajan taseessa hallinnoidut lainat vai niitä vastaavat hallinnointioikeudet.

- 4.2 Rahalaitokset toimittavat euroalueen muiden jäsenvaltioiden kotimaisten erityisyhteisöjen puolesta hallinnoitavista lainoista lisäerittelyt, joissa hallinnoidut lainat lasketaan erikseen yhteen kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa jollakin erityisyhteisöllä on kotipaikka.
- 4.3 Kansalliset keskuspankit voivat kerätä 6 artiklan b kohdassa tarkoitetut tiedot tai osan niistä erityisyhteisöittäin kotimaisilta rahalaitoksilta, jotka toimivat arvopaperistettujen lainojen hallinnoijina. Jos kansallinen keskuspankki katsoo, että 4.4 jaksossa tarkoitetut tiedot ja 4.2 jaksossa tarkoitetut erittelyt voidaan kerätä näin erityisyhteisöittäin, se ilmoittaa rahalaitoksille, vaaditaanko 4.1 ja 4.2 jaksossa tarkoitettujen tietojen antamista, ja mikäli vaaditaan, missä määrin niitä vaaditaan.
5. IAS 39:ää, IFRS 9:ää tai samankaltaisia kansallisia kirjanpitosääntöjä soveltavia rahalaitoksia koskevat tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset
- 5.1 IAS 39:ää, IFRS 9:ää tai samankaltaisia kansallisia sääntöjä soveltavat rahalaitokset ilmoittavat taulukossa 5 olevan 5 osan mukaisesti kuukauden lopun kantatiedot lainoista, jotka on luovutettu arvopaperistamalla ja joita ei ole poistettu kantatiedoista.
- 5.2 Rahalaitokset, joihin sovelletaan 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, ilmoittavat vuosineljänneksen lopun kantatiedot lainoista, jotka on luovutettu arvopaperistamalla ja jotka on poistettu kantatiedoista mutta jotka on edelleen otettu taseeseen taulukossa 5 olevan 5 osan mukaisesti.

Taulukko 5a Arvopaperistamiset ja muut lainojen siirrot: kuukausittaiset tiedot

TABEL-GRAT	A. Kotimaa										B. Euroalue (muut kuin kolmaset)										C. Ulkomaat									
	Rahalliset										Rahalliset										Rahalliset									
	Muut kuin rahalliset										Muut kuin rahalliset										Muut kuin rahalliset									
	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut	Muut
1. Arvopaperistettujen tai muulla tavoin siirrettyjen lainojen nettovirrat:																														
1.1 Joiden vastapuoli siirrossä on erityisyhteisö																														
1.2 Muut vastapuoliset siirrossä																														
1.2.1 Joiden vastapuoli siirrossä on muu kuin kotimainen euroalueen rahalaitos																														
2. Arvopaperistettujen tai muulla tavoin siirrettyjen lainojen nettovirrat:																														
2.1 Kaikki vastapuoliset siirrossä																														
3. Arvopaperistettujen ja taseesta poistettujen lainojen nettovirrat:																														
3.1 Korolliset																														
3.2 Rahastutuslaitosten lainojen luovutuksia ja hankintoja																														
4. Arvopaperistamisen yhteydessä hallinnollavien lainojen maksamatta olevat määrät (*)																														
5.1 Yhteensä																														
5.1.1 Joiden arvopaperistettujen euroalueen erityisyhteisöjen välillä																														

(*) Tähän otetaan mukaan tiedot, joihin voidaan soveltaa eri tiedonkeruunorminää, ellei kuin kansallisen keskuspankin päättää liitteessä I olevan 5 osan 3 jaksossa olevien eilärdöjen mukaisesti.
(*) Tämä erä vaaditaan vain vuosijärjelmäselästä, ks. taulukko 5 b raportointivuosiluista.
(*) Liitteessä I olevan 5 osan 5.2 jaksossa tarkoitusta raportointivuosluksista ilmoitetaan vain rivi "Yhteensä" ja vain neljännesvuottain.
(*) Yksityiset elinkeinonharjoittajat/työkalupannudet, jolla ei ole oikeudellista asemaa.

6 OSA

Pieniä luottolaitoksia koskeva yksinkertaistettu raportointi

Luottolaitokset, joihin sovelletaan 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, voidaan vapauttaa seuraavista vaatimuksista:

1. Edellä 2 osan 4 jaksossa tarkoitettu valuuttakohtaisesta erittelystä.
2. Siitä vaatimuksesta, että ilmoitetaan erikseen
 - a) edellä 2 osan 5.3 jaksossa tarkoitettut saamiset ja velat keskusvastapuolten kanssa;
 - b) edellä 2 osan taulukossa 1 tarkoitettut syndikoidut lainat;
 - c) edellä 2 osan taulukossa 1 tarkoitettut enintään 2 vuoden velkapaperit ja 100 prosentin alittava nimellispääomavakuus.
3. Edellä 3 osan 3 jaksossa tarkoitettu sektorikohtaisesta erittelystä.
4. Edellä 3 osan 4 jaksossa tarkoitettu maakohtaisesta erittelystä.
5. Edellä 3 osan 5 jaksossa tarkoitettu valuuttakohtaisesta erittelystä.

Nämä luottolaitokset saattavat lisäksi täyttää 2, 5 ja 6 osassa tarkoitettuja tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia ilmoittamalla tiedot vain vuosineljänneksittäin ja 7 artiklan 3 kohdassa neljännesvuositilastojen osalta edellytettujen määraikojen mukaisesti.

7 OSA

Yhteenveto

Yhteenveto rahalaitossektorin yhteenlaskettua tasetta varten tarvittavista erittelyistä ⁽¹⁾

INSTRUMENTTI- JA MATURITEETILUOKAT	
TASE-ERÄT	
VASTAAVAA	VASTATTAVAA
1. Käteinen 2. Lainat - enintään 1 vuoden ⁽²⁾ - yli 1 vuoden mutta enintään 5 vuoden ⁽²⁾ - yli 5 vuoden ⁽²⁾ - joista: konserninsisäisiä positioita - joista: syndikoituja lainoja - joista: takaisinmyyntisopimuksia - joista: valmiusluottolimittejä ja sekkiluottoja (euro) - joista: luottokorttien maksuaikalottoja (euro) - joista: pidennettyjä luottokorttilottoja (euro) - joista: kiinteistövakuuksia ⁽⁷⁾ - Lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 1 vuosi (euro) - joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin 1 vuosi - joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli 1 vuosi ja joiden korkotason tarkistus on 12 kuukauden sisällä - Lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 2 vuotta (euro) - joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin 2 vuotta - joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli 2 vuotta ja joiden korkotason tarkistus on 24 kuukauden sisällä 3. Hallussa olevat velkapaperit - enintään 1 vuoden ⁽³⁾ - yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ⁽³⁾ - yli 2 vuoden ⁽³⁾ 4. Osakkeet ja osuudet 5. Sijoitusrahasto-osuudet - rahamarkkinarahasto-osuudet - muiden kuin rahamarkkinarahastojen osuudet 6. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteä omaisuus) 7. Muut saamiset - joista: johdannaiset - joista: lainoille kertyneet korot	8. Liikkeessä oleva raha 9. Talletukset - enintään 1 vuoden ⁽⁴⁾ - yli 1 vuoden ⁽⁴⁾ - joista: konserninsisäisiä positioita - joista: siirtokelpoisia talletuksia - joista: enintään 2 vuoden - joista: syndikoituja lainoja 9.1 Yön yli -talletukset - joista: siirtokelpoisia talletuksia 9.2 Määräaikaistalletukset - enintään 1 vuoden - yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden - yli 2 vuoden 9.3 Irtisanomisehtoiset talletukset - enintään 3 kuukauden - yli 3 kuukauden - joista: yli 2 vuoden ⁽⁵⁾ 9.4 Repot 10. Rahamarkkinarahasto-osuudet 11. Liikkeeseen lasketut velkapaperit - enintään 1 vuoden - yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden - joista: enintään 2 vuoden ja 100 prosentin alittava nimellispääomavakuus - yli 2 vuoden 12. Oma pääoma ja varaukset 13. Muut velat - joista: johdannaiset - joista: talletuksille keraantyneet korot

⁽¹⁾ Kuukausikohtaiset erittelyt ovat lihavoituina ja neljännesvuosikohtaiset erittelyt normaalilla tekstityypillä.

VASTAPUOLET JA TARKOITUSLUOKAT

VASTAAVAA	VASTATTAVAA
A. Kotimaiset Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) ⁽⁶⁾ yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ kulutusluotot ⁽⁷⁾ asuntolainat ⁽⁷⁾ muut luotot ⁽⁷⁾ joista: yksityiset elinkeinonharjoittajat/yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa ⁽⁷⁾ B. Euroalue (muut kuin kotimaiset) Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ kulutusluotot ⁽⁷⁾ asuntolainat ⁽⁷⁾ muut luotot ⁽⁷⁾ joista: yksityiset elinkeinonharjoittajat/yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa ⁽⁷⁾ C. Ulkomaiset Pankit Muut kuin pankit Julkisyhteisöt Muut D. Yhteensä	A. Kotimaiset Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki joista: luottolaitokset Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto muut julkisyhteisöt osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) ⁽⁶⁾ yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ B. Euroalue (muut kuin kotimaiset) Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki joista: luottolaitokset Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto muut julkisyhteisöt osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) ⁽⁶⁾ yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ C. Ulkomaiset Pankit Muut kuin pankit Julkisyhteisöt Muut D. Yhteensä

VALUUTAT

e euro**x ulkomaan valuutat** – muut valuutat kuin euro, esim. muiden jäsenvaltioiden valuutat USD, JPY, CHF, muut valuutat ⁽⁸⁾.

- (2) Kuukausittaiset maturiteettierittelyt liittyvät vain tärkeimmille muille kotimaisille sektoreille kuin euroalueen jäsenvaltioiden rahalaitoksille ja julkisyhteisöille annettuihin lainoihin. Vastaavat euroalueen jäsenvaltioiden muille julkisyhteisöille kuin valtionhallinnolle annettujen lainojen maturiteettierittelyt tehdään vuosineljänneksittäin.
- (3) Kuukausittainen maturiteettierittely koskee vain hallussa olevia euroalueella sijaitsevien rahalaitosten liikkeeseen laskemia arvopapereita. Neljännesvuosittain vaaditaan tiedot hallussa olevista euroalueella sijaitsevien muiden kuin rahalaitosten liikkeeseen laskemista arvopapereista jaoteltuina maturiteetiltaan "enintään vuoden" ja "yli vuoden" pituisiin papereihin.
- (4) Vain ulkomailla olevien osalta.
- (5) Erän "irtisanomisehtoiset talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ilmoittaminen on toistaiseksi vapaaehtoista.
- (6) Kuukausittaista erittelyä alasektoreittain vaaditaan lainojen ja talletusten osalta.
- (7) Lainojen osalta lisäerittely tarkoituksen mukaan sisältyy alasektoriin S.14 + S.15. Lisäksi vain muutamista instrumenteista edellytetään vielä "joista"-erittelyjä joidenkin alasektorien osalta: "joista keskusvastapuolet" ja "joista erityisyhteisöt" alasektorin S.125 osalta; "joista yksityiset elinkeinonharjoittajat/yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa" alasektorille S.14 myönnettyjen lainojen osalta; "joista kiinteistövakuudelliset" alasektorien S.11 ja S.14 + S.15 lainojen osalta (vain neljännesvuosittain).
- (8) Neljännesvuosikohtainen erittely valuutoittain kustakin muusta jäsenvaltiosta edellytetään vain erikseen ilmoitettujen erien osalta.

LIITE II

KONSOLIDOINTIPERIAATTEET JA MÄÄRITELMÄT

1 OSA

Konsolidointi saman jäsenvaltion tilastoinnissa

1. Kussakin jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltio') tiedonantajien joukko koostuu rahalaitoksista, jotka on lueteltu tilastoinnissa käytettävässä rahalaitosluettelossa ja jotka ovat euroalueen jäsenvaltioiden alueella kotimaisia ⁽¹⁾. Niitä ovat
 - a) alueella rekisteröidyt ja siellä sijaitsevat laitokset mukaan lukien alueen ulkopuolella sijaitsevien emoyhtiöiden tytäryhtiöt ⁽²⁾ ja
 - b) sellaisten laitosten sivukonttorit, joiden päätoimipaikka on alueen ulkopuolella.Tilastoinnissa offshore-rahoituskeskuksissa sijaitsevien laitosten kotipaikaksi katsotaan keskusten sijaintipaikka.
2. Tilastointia varten rahalaitokset konsolidoivat kaikkien samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien kotimaisten toimipaikkojensa (rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka ja/tai sivukonttorit) liiketoiminnan. Tilastoinnissa ei sallita kansalliset rajat ylittävää konsolidointia.
 - a) Mikäli emoyhtiö ja sen tytäryhtiöt ovat samassa jäsenvaltiossa sijaitsevia rahalaitoksia, emoyhtiö saa ilmoittamissaan tilastotiedoissa konsolidoida myös näiden tytäryhtiöidensä liiketoiminnan, mutta luottolaitosten ja muiden rahalaitosten liiketoiminta tulee kuitenkin pitää toisistaan erillään.
 - b) Mikäli laitoksella on sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella sijaitseva rekisteröity toimipaikka, päätoimipaikka tai saman laitoksen muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa.
 - c) Mikäli laitoksella on sivukonttoreita euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat euroalueen jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka tai saman laitoksen muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia.

2 OSA

Instrumenttiluokkien määritelmät

1. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset instrumenttiluokista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Taulukko ei ole yksittäisten rahoitusinstrumenttien luettelo, eivätkä kuvaukset ole tyhjentyviä. Määritelmässä viitataan EKT 2010:een.
2. Alkuperäinen maturiteetti eli maturiteetti liikkeeseenlaskun yhteydessä tarkoittaa rahoitusinstrumentin kiinteää määraikaa, jota ennen sitä ei voida lunastaa (esim. velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen seuraamus (esim. tiettytyyppiset talletukset). Irtisanomisaika alkaa siitä hetkestä, jona instrumentin haltija ilmoittaa aikomuksestaan lunastaa instrumentin, ja päättyy sinä päivänä, jona haltija voi vaihtaa instrumentin rahaksi ilman seuraamuksia. Rahoitusinstrumentit luokitellaan irtisanomisajan mukaan vain silloin, kun niillä ei ole soveltuvaa maturiteettia.
3. Rahoitussuamiset voidaan erotella toisistaan jälkimarkkinakelpoisuuden perusteella. Saaminen on jälkimarkkinakelpoinen, jos sen omistajuus on helposti siirrettävissä yhdeltä yksiköltä toiselle luovutuksen tai nimisiirron avulla tai johdannaisen tapauksessa korvaamalla se vastakkaisella sopimuksella. Kaikilla rahoitusinstrumenteilla voidaan käydä kauppaa, mutta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit on tarkoitettu kaupankäyntiin pörssissä tai kahdenvälisillä markkinoilla, vaikka jälkimarkkinakelpoisuus edellyttäkään varsinaista kaupankäyntiä.

⁽¹⁾ Tämän liitteen taulukoissa EKP luokitellaan sen maan kotimaiseksi rahalaitokseksi, jossa se fyysisesti sijaitsee.

⁽²⁾ Tytäryhtiöt ovat erillisiä yhtiöitä, joissa toisella yhteisöllä on osake-enemmistö tai täysi omistus, kun taas sivukonttorit eivät ole erillisiä yhtiöitä (ts. niillä ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa) ja emoyhtiö omistaa ne kokonaan.

Taulukko

Instrumenttiluokat

SAAMISTEN LUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
1. Käteinen	Hallussa olevat eurosetelit ja -kolikot sekä ulkomaiset liikkeessä olevat setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen suorittamiseen.
2. Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 5 vuoden / yli 5 vuoden lainat	Hallussa olevat rahoitusvarat, jotka syntyvät, kun lainanantajat lainaavat varoja lainanottajalle, ja joista ei ole todisteena velkakirjaa tai joista on todisteena ei-siirtokelpoisia asiakirjoja. Tämä erä sisältää myös varat, jotka ovat tiedonantajien tekemien talletusten muodossa. Kansalliset keskuspankit voivat vaatia myös täydellistä sektorikohtaista erittelyä tämän erän osalta. 1. Tähän erään kuuluvat seuraavat: a) Kotitalouksille ja kotitalouksia palveleville voittoa tavoittelemattomille yhteisöille myönnetyt lainat, eriteltynä i) kulutusluottoihin (lainat, joita myönnetään lähinnä yksityiseen tavaroiden ja palvelujen kulutukseen). Yksityisille elinkeinonharjoittajille/yltiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnetyt kulutusluotot kuuluvat tähän erään, jos ilmoitettava rahalaitos tietää, että laina käytetään lähinnä yksityiseen kulutukseen. ii) asuntolainoihin (luotot, jotka myönnetään omaan asumiskäyttöön tai vuokraustarkoitukseen tarkoitettuja asuntoja varten, mukaan lukien rakentaminen ja peruskorjaukset). Ne sisältävät lainat, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai -huoneisto ja joiden käyttötarkoituksena on asunnon hankkiminen, ja muut asunnon hankkimiseen tarkoitettut lainat, joissa annetaan henkilötakaus tai jonka vakuutena ovat muut varat. Yksityisille elinkeinonharjoittajille/yltiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnetyt asuntolainat kuuluvat tähän erään, paitsi jos ilmoitettava rahalaitos tietää, että asuntoa käytetään lähinnä liiketoimintaan, missä tapauksessa se ilmoitetaan eräänä "muut lainat, joista: yksityiset elinkeinonharjoittajat/yltiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa". iii) muihin lainoihin (lainat, joita myönnetään muihin tarkoituksiin kuin kulutukseen tai asunnon hankintaan, kuten liiketoimintaan, velkajärjestelyihin, opiskeluun jne.). Tähän erään voivat sisältyä yksityisille elinkeinonharjoittajille/yltiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, annetut kulutusluotot (ks. liite II, 3 osa), jos niitä ei ilmoiteta luokassa "kulutusluotot". Ellei sovelleta kevennetyn raportoinnin edellytyksiä, ilmoitetaan "joista"-erä, jossa eritellään tämän luokan sisällä yksityisille elinkeinonharjoittajille myönnettyt lainat (ks. liite II, 3 osa). b) Luottokorttiluotto Tämä erä sisältää tätä asetusta sovellettaessa kotitalouksille ja yrityksille joko viivästetyn veloitustoiminnon sisältävillä korteilla, eli korteilla, jotka antavat jäljempänä määriteltäviä luottokorttien maksuaikaluottoa, tai luottokorteilla, eli korteilla, jotka antavat maksuaikaluottoa ja pidennettyä luottokorttiluottoa, myönnetyn luoton. Luottokorttivelka kirjataan omille korttitileille, eikä se siten näy sekkitileissä eikä tilinylitysoikeustileissä. Luottokorttien maksuaikaluotto määritellään luotoksi, joka myönnetään 0 prosentin korolla yhden laskutuskauden aikana kortilla suoritettujen maksutapahtumien ja tältä nimenomaiselta laskutuskaudelta kertyvien velkasaldon erääntymisen väliseksi ajaksi. Pidennetty luottokorttiluotto määritellään luotoksi, joka myönnetään sen jälkeen, kun aikaisempien laskutuskausien eräpäivät ovat ylittyneet, eli kyseessä ovat korttitililtä tehty veloitus, joita ei ole suoritettu silloin, kun se oli ensi kertaa mahdollista, ja joista veloitetaan yleensä 0 prosenttia korkeampaa korkoa tai porrastettuja korkoja. Usein edellytetään kuukausittaisia vähimmäissuorituksia, joilla pidennettyä luottokorttiluottoa maksetaan ainakin osittain takaisin.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	Näiden luottomuotojen vastapuoli on yksikkö, joka on viime kädessä velvollinen suorittamaan maksamattomat määrät sopimuksen mukaisesti; tämä on yksityiskorttien käytön osalta kortinhaltija mutta ei yrityskorttien osalta. c) Valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot Valmiusluottolimiitit ovat lainoja, joilla on kaikki seuraavat ominaisuudet: i) lainanottaja voi käyttää tai nostaa varoja tiettyyn ennalta hyväksyttyyn luottolimiittiin saakka ilmoittamatta siitä etukäteen lainantajalle; ii) saatavilla olevan luoton määrä voi suurentua ja pienentyä, kun varoja lainataan ja maksetaan takaisin; iii) luottoa voidaan käyttää yhä uudestaan; iv) velvoitetta varojen säännölliseen takaisinmaksuun ei ole. Valmiusluottolimiitit sisältävät määrät, jotka on saatu luottolimiitillä ja joita ei ole vielä maksettu takaisin (maksamatta olevat määrät). Luottolimiitti on lainantajan ja lainanottajan välinen sopimus, jonka perusteella lainanottaja voi nostaa lainoja tietyn määritellyn ajanjakson aikana ja tiettyyn limiittiin saakka, ja maksaa lainat takaisin haluamanaan ajankohtana ennen määritettyä päivämäärää. Määrien, jotka ovat saatavilla luottolimiitin perusteella mutta joita ei ole nostettu tai jotka on jo maksettu takaisin, ei katsota kuuluvan mihinkään tase-eräluokkaan. Sekkiluotot ovat sekkileillä olevia velkasaldoja. Luottokorteilla otetut luotot eivät kuulu valmiusluottolimiittiin eivätkä sekkiluottoihin. Lainanottajan velan kokonaismäärä ilmoitetaan riippumatta siitä, alittaako tai ylittääkö se lainantajan ja lainanottajan välillä etukäteen sovitun rajan lainan määrän ja/tai enimmäisajan osalta. d) Syndikoidut lainat (yksittäiset lainasopimukset, joissa lainantajina on useita laitoksia) Syndikoidut lainat kattavat vain tapaukset, joissa lainanottaja tietää lainasopimuksen perusteella, että lainantajia on useita. Tilastoitaessa ainoastaan lainantajien todellisuudessa maksamia määriä (eikä luottolimiitin kokonaismäärää) pidetään syndikoituina lainoina. Syndikoidun lainan järjestää ja koordinoi yleensä yksi laitos (joka kutsutaan usein nimellä pääjärjestäjä (lead manager)), ja lainan antavat todellisuudessa syndikaatin eri osallistujat. Kaikki osallistujat, pääjärjestäjä mukaan lukien, ilmoittavat osuutensa lainantajalle, ei siis pääjärjestäjälle, myönnetystä lainasta taseensa vastaavaa-puolella. e) Talletukset, siten kuin ne määritellään velkaluokassa 9 f) Kolmansille osapuolille myönnetty rahoitusleasingsopimukset Rahoitusleasingsopimukset ovat sopimuksia, joissa kulutushyödykkeen laillinen omistaja (jäljempänä 'vuokralleantaja') vuokraa tämän omaisuuden kolmannelle osapuolelle (jäljempänä 'vuokralleottaja') kyseisen omaisuuden koko taloudellisen eliniän ajaksi tai suurimmaksi osaksi sen taloudellista elinikää ja saa vastikkeeksi maksuerät, jotka kattavat hyödykkeestä aiheutuneet kulut sekä koron. Vuokralleottaja saa kaiken hyödyn hyödykkeen käytöstä ja vastaa omistajuuteen liittyvistä kustannuksista ja riskeistä. Tilastoinnin yhteydessä rahoitusleasingsopimuksia käsitellään vuokralleantajan vuokralleottajalle antamina lainoina, joiden ansiosta vuokralleottaja voi hankkia kulutushyödykkeen. Omaisuutta (kulutushyödykkeet), joka on vuokrattu vuokralleottajalle, ei pidä kirjata lainkaan taseeseen. g) Ongelmaluotot, joita ei ole vielä maksettu takaisin tai poistettu luottotappioina Niiden lainojen kokonaismäärä, joiden takaisinmaksu on viivästynyt tai joiden takaisinmaksumahdollisuuksia voidaan muuten pitää osittain tai kokonaan heikentyneinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa olevan maksukyvyttömyyden määritelmän mukaisesti. h) Hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit Hallussa olevat velkapaperit, jotka eivät ole siirtokelpoisia ja joilla ei voida käydä kauppaa jälkimarkkinoilla.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	i) Siirretyt lainat Lainat, joista on tosiasiallisesti tullut siirtokelpoisia, kirjataan saamiseraan "lainat", mikäli ei ole näyttöä siitä, että niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla. Muuten ne pitäisi luokitella velkapapereihin (luokka 3). j) Talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla Velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat velkapapereita liikkeeseen laskevan laitoksen vaateita, joita voidaan esittää vasta sen jälkeen kun kaikki etusijalla olevat vaatimukset (esim. talletukset/lainat) on tyydytetty, joten ne ovat joiltain ominaisuuksiltaan osakkeiden ja osuuksien kaltaisia. Velkainstrumentteja, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, on tilastoitavaa käsiteltävä joko "lainoina" tai "velkapapereina" rahoitusinstrumentin luonteen mukaan. Mikäli rahalaitoksen hallussa olevat kaikenlaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, esitetään tilastointia varten yleensä yhtenä lukuna, tämä luku pitäisi sisällyttää erään "velkapaperit" sillä perusteella, että saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat useimmiten pikemminkin arvopapereina kuin lainoina. k) Saamiset, jotka liittyvät takaisinmyyntisopimuksiin tai arvopaperilainaukseen käteisvakuutta vastaan Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajat maksavat arvopapereista, jotka ne ostavat tiettyyn hintaan samalla sitoutuen myymään samat tai vastaavat arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana, tai jonka tiedonantaja maksaa lainatessaan arvopapereita käteisvakuutta vastaan (ks. velkaluokka 9.4). Näissä raportointivaatimuksissa lainojen erittely sen perusteella, onko niissä kiinteistövakuus, sisältää maksamatta olevien lainojen kokonaismäärän, jolla on asetuksen (EU) N:o 575/2013 199 artiklan 2–4 kohdan mukainen vakuus, ja maksamatta olevan lainan/vakuuden suhde on 1 tai pienempi kuin 1. Jos tiedonantaja ei sovelle näitä sääntöjä, niiden lainojen määrittely, jotka sisällytetään tähän erittelyyn, perustuu siihen tapaan, joka on valittu pääomavaatimusten noudattamiseksi. 2. Seuraavaa erää ei käsitellä lainana: Notariaattilainat Notariaattilainat ovat lainoja, jotka on otettu yhden osapuolen (jäljempänä 'omaisuudenhoitaja') nimissä kolmannen osapuolen (jäljempänä 'edunsaaja') puolesta. Notariaattilainoja ei pidä tilastoitavaa kirjata omaisuudenhoitajan taseeseen, mikäli varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle. Varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle, jos a) edunsaaja kantaa luottoriskin lainan osalta, eli omaisuudenhoitaja vastaa ainoastaan lainan hallinnoinnista; tai b) edunsaajan sijoitus on vakuutettu tappioita vastaan, mikäli omaisuudenhoitaja joutuu selvitystilaan, eli notariaattilaina ei kuulu omaisuudenhoitajan sellaisiin saamisiin, jotka voidaan jakaa konkurssitilanteessa.
3. Velkapaperit	Hallussa olevat velkapaperit, jotka ovat velkatodistuksina toimivia jälkimarkkinakelpoisia rahoitusinstrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan korvata markkinoilla vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat a) hallussa olevat arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä tai -päivinä tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, edellyttäen, että on näyttöä jälkimarkkinakaupasta, kuten markkinatakaajien olemassaolosta, sekä esim. osto- ja myyntitarjousten eroihin perustuvista rahoitusvarojen säännöllisistä noteerauksista. Mikäli näin ei ole, ne pitäisi luokitella saamiseraan "lainat" (ks. myös "siirretyt lainat" luokassa 2i). c) saamistodistuksina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla (ks. myös "talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla" luokassa 2j). Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit pysyvät alkuperäisen omistajan taseessa (eikä niitä pidä siirtää väliaikaisen haltijan taseeseen), mikäli on olemassa käänteisoperaatiota koskeva kiinteä sitoumus eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Mikäli väliaikainen haltija myy saamansa arvopaperit, myyntitapahtuma on kirjattava suorana arvopaperitransaktiona ja kirjattava väliaikaisen haltijan taseeseen arvopaperisalkun negatiivisena positiona.
3a/3b/3c Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) hallussa olevat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta; b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, jotka luokitellaan velkapapereiksi ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta; c) alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden pituiset saamistodistukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
4. Osakkeet ja osuudet	Osake/osuus tuo mukanaan omistajan oikeuksia yrityksiin tai yritysmäisiin yhteisöihin; se oikeuttaa saamiin yrityksen siitä arvosta, joka jää jäljelle, kun kaikki muut yritykseen kohdistuvat vaateet on otettu huomioon. Tämä erä sisältää listatut ja listaamattomat osakkeet ja osuudet.
5. Sijoitusrahasto-osuudet	Sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemat osuudet; sijoitusrahastot ovat yhteissijoitusyrityksiä, jotka sijoittavat rahoitus- ja/tai muihin varoihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen. Tämä erä sisältää rahamarkkinarahasto-osuudet, joita rahamarkkinarahastot laskevat liikkeeseen tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti ja asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) 1 artiklan 1 kohdassa määritellyt muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet.
6. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteä omaisuus)	Muu aineellinen tai aineeton ominaisuus kuin rahoitusvarat. Tämä erä sisältää asunnot, muut rakennukset ja rakennelmat, koneet ja laitteet, arvoesineet ja henkiset omaisuustuotteet, kuten tietokoneohjelmistot ja -tietokannat.
7. Muut saamiset	Erä "muut saamiset" on taseen vastaavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää "muut kuin edellä mainitut saamiset". Kansalliset keskuspankit voivat vaatia tähän erään sisältyvien tiettyjen aluerien ilmoittamista. Muut saamiset voivat sisältää seuraavaa:

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	a) Johdannaispositiot, joiden bruttomääräinen markkina-arvo on positiivinen Tilastointia varten johdannaisinstrumentit, jotka on kirjattava taseeseen, sisällytetään tähän, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä sekä eritellä sektoreittain (rah-alaitos / muu kuin rahalaitos) ja maantieteellisesti (kotimaa / euroalue (muut kuin kotimaiset) / ulkomaat). b) Ns. "suspense"-erien saamiset bruttomääräisinä "Suspense"-erät ovat rahalaitoksen taseeseen sisältyviä saamiseriä, joita ei kirjata asi-akkaiden nimissä mutta jotka kuitenkin liittyvät asiakkaiden varoihin, esim. varat, jotka odottavat sijoittamista, siirtoa tai suoritusta. c) Siirtosaamiset bruttomääräisinä Siirtosaamiset ovat yleensä asiakkaille kuuluvia varoja, joita ollaan siirtämässä rah-alaitosten välillä. Tähän erään kuuluvat sekä ja muut maksuvälineet, jotka on lähetetty maksun perimistä varten muihin rahalaitoksiin. d) Korkosaamiset lainoista Jaksottamista koskevan yleisperiaatteen mukaisesti korkosaamiset lainoista tulisi kir-jata taseeseen sitä mukaa kuin niitä kertyy, eli suoriteperusteen mukaisesti, eikä sitä mukaa kuin niitä tosiasiallisesti saadaan, eli maksuperusteen mukaisesti. Korkosaa-miset lainoista kirjataan bruttomääräisinä luokkaan "muut saamiset". Korkosaamiset erotetaan lainasta, johon ne liittyvät, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä. e) Hallussa oleville velkapapereille kertynyt korko f) Osinkosaamiset g) Saamiset, jotka eivät liity varsinaiseen rahalaitostoimintaan h) Valtion liikkeeseen laskemien metallirahojen vastaerä (ainoastaan kansallisten keskus-pankkien taseissa). Muiden saamisten ulkopuolelle jätetään rahoitusinstrumentit, jotka ovat rahoitussaamis-ten muodossa (sisällytetään taseen muihin eriin), tietyt rahoitusinstrumentit, jotka eivät ole rahoitussaamisten muodossa, kuten vakuudet, sitoumukset, notariaattilainat (sisälly- tetään taseen ulkopuolisiin eriin) ja muut kuin rahoitusvaateet (sisällytetään luokkaan 6).

VELKALUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
8. Liikkeessä oleva raha	"Liikkeessä olevaan rahaan" kuuluvat liikkeessä olevat setelit ja kolikot, jotka rahaviran-omaiset ovat laskeneet liikkeeseen tai hyväksyneet. Tähän luokkaan kuuluvat EKP:n ja kansallisten keskuspankkien liikkeeseen laskemat setelit. Liikkeessä olevat kolikot eivät kuulu euroalueen jäsenvaltioissa sijaitsevien rahalaitosten velkoihin vaan valtion velkoi-hin. Kolikot ovat kuitenkin raha-aggregaattien osa, joten ne kirjataan luokkaan "liik-keessä oleva raha". Tämän velan vastaerä sisällytetään luokkaan "muut saamiset".

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9. Talletukset	Velkaerät, jotka tiedonantajien on maksettava velkojille (osakkeet, talletukset tai muut) ja jotka vastaavat liitteessä I olevan 1 osan 1 jaksossa kuvattuja ominaisuuksia, lukuun ottamatta velkaeriä, jotka perustuvat jälkimarkkinakelpoisten arvopapereiden tai rahamarkkinarahasto-osuuksien liikkeeseenlaskuun. Tiedonkeruuta varten tämä luokka jaotellaan yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin, irtisanomisehtoihin talletuksiin ja takaisinostosopimuksiin (repot). a) Talletukset ja lainat "Talletukset" kattavat myös "lainat" rahalaitosten vastuina. Käsitteellisesti lainat edustavat niitä rahalaitosten saamia määriä, jotka eivät ole "talletusten" muodossa. EKT 2010:ssä erotetaan toisistaan "lainat" ja "talletukset" sillä perusteella, kumpi osapuoli tekee aloitteen, eli mikäli se on lainanottaja, kyseessä on laina, mutta mikäli se on lainanantaja, kyseessä on talletus. Tilastoinnissa "lainoja" ei pidetä erillisenä luokkana taseen vastattavaa-puolella. Sen sijaan velat, joita on pidettävä "lainoina", luokitellaan erittelemättä erään "talletusvelat", elleivät niitä edusta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit. Tämä on edellä esitetyn "talletusvelkojen" määritelmän mukaista. Rahalaitoksille myönnettävät lainat, jotka luokitellaan "talletusvelkoihin", eritellään tilastointivaatimusten mukaisesti eli sektorin, instrumentin, valuutan ja maturiteetin mukaan. Tiedonantajien saamat syndikoidut lainat kuuluvat tähän luokkaan. b) Ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit luokitellaan yleensä "talletusvelkoihin". Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia ja joilla voidaan käydä kauppaa jälkimarkkinoilla, pitäisi luokitella uudelleen "velkapapereiksi". c) Vakuustalletukset Johdannaisopimusten vakuustalletukset (marginaalit) pitäisi luokitella "talletusvelkoihin", mikäli ne vastaavat rahalaitoksiin talletettavaa käteisvakuutta mutta tallettajalla on niihin edelleen omistusoikeus ja ne on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. Lähtökohtaisesti tiedonantajan saamat marginaalit pitäisi luokitella vain "talletusvelkoihin", mikäli rahalaitos saa varoja, jotka ovat vapaasti käytettävissä jälleenlainausta varten; mikäli osa rahalaitoksen saamasta marginaalista on toimitettava edelleen toiselle johdannaismarkkinoiden osapuolelle, esimerkiksi selvitysyhtiölle, vain se osa, joka jää rahalaitoksen käytettäväksi, pitäisi lähtökohtaisesti luokitella "talletusvelkoihin". Markkinoiden tämänhetkisten käytäntöjen monimutkaisuus saattaa aiheuttaa sen, että on vaikeaa yksilöidä marginaaleja, jotka ovat tosiasialisesti maksettavissa takaisin, koska samalle tilille talletetaan toisistaan erittelemättä erilaisia marginaaleja, tai marginaaleja, jotka antavat rahalaitokselle varoja lainausta varten. Näissä tapauksissa on hyväksyttävää, että nämä marginaalit luokitellaan "muihin velkoihin" tai "talletusvelkoihin". d) Korvamerkityt velat Kansallisen käytännön mukaisesti esim. leasing-sopimuksiin liittyvät "korvamerkityt velat" luokitellaan talletusvelkoina "määräaikaistalletuksiin" tai "irtisanomisehtoihin talletuksiin" niiden perustana olevan sopimuksen maturiteetin tai sopimusmääräysten perusteella. e) Rahalaitosten liikkeeseen laskemat osakkeet Rahalaitosten liikkeeseen laskemat osakkeet luokitellaan talletuksiksi eikä omaksi pääomaksi ja varauksiksi, jos i) liikkeeseen laskevan rahalaitoksen ja osakkeiden haltijan välillä on taloudellinen velallinen-velkoja-suhde, riippumatta näitä osakkeita koskevista omistusoikeuksista, ja ii) osakkeet voidaan vaihtaa valuutaksi tai lunastaa ilman merkittäviä rajoituksia tai sakkomaksuja. Irtisanomisaikaa ei pidetä merkittävänä rajoituksena. Tällaisten osakkeiden on täytettävä lisäksi seuraavat edellytykset: — sovellettavissa kansallisissa säännöksissä liikkeeseen laskevalle rahalaitokselle ei anneta ehdotonta oikeutta kieltäytyä osakkeidensa lunastamisesta,

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	— osakkeiden arvo on ”varma” eli normaaliolosuhteissa niistä maksetaan lunastuksen yhteydessä niiden nimellisarvo, — mikäli rahalaitos on maksukyvytön, sen osakkeiden haltijat eivät ole lain mukaan velvollisia kattamaan maksamatta olevia velkoja osakkeiden nimellisarvon eli merkitystä pääomasta olevan osakkeenomistajien osuuden ylittävältä osin, eikä heillä ole mitään muitakaan lisävelvoitteita. Se, että osakkeet ovat alisteisia johonkin toiseen rahalaitoksen liikkeeseen laskemaan instrumenttiin nähden, ei tarkoita lisävelvoitetta. Irtisanomisaikoja, jotka koskevat tällaisten osakkeiden vaihtamista valuutaksi, käytetään luokiteltaessa näitä osakkeita irtisanomisaikaan perustuvan erittelyn mukaisesti instrumenttiluokassa ”talletukset”. Näitä irtisanomisaikoja sovelletaan myös silloin, kun määritetään veloitteprosentti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 4 artiklan nojalla. Kaikki rahalaitoksen myöntämiin lainoihin liittyvät korvamerkityt osakkeet pitäisi luokitella talletusvelkoihin, joilla on sama alkuperäinen maturiteetti kuin lainalla, johon ne liittyvät, eli luokkaan ”määräaikaistalletukset” tai ”irtisanomisehtoiset talletukset” niihin liittyvän sopimuksen maturiteettimääräysten mukaan. Kun tällaiset rahalaitosten liikkeeseen laskemat osakkeet ovat rahalaitosten hallussa ja ne luokitellaan talletuksiksi eikä omaksi pääomaksi ja varauksiksi, hallussa pitävä rahalaitos luokittelee ne lainoiksi taseensa vastaavaa-puolelle. f) Arvopaperistamisvastuut Lainojen ja/tai muiden arvopaperistamalla luovutettujen mutta edelleen tilastoitavaan taseeseen kirjattavien varojen vastaerä Seuraavaa erää ei käsitellä talletuksena: Notariaattisopimuksen perusteella saatuja varoja (talletuksia) ei kirjata tilastoitavaan rahalaitoksen taseeseen (ks. ”notariaattilainat” luokassa 2).
9.1 Yön yli -talletukset	Talletukset, jotka voidaan vaihtaa rahaksi ja/tai vaadittaessa siirtää ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksumääräystä, tilin kohdistuvaa veloituskirjausta tai vastaavaa. Tähän erään kuuluvat a) talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan vaadittaessa vaihtaa rahaksi välittömästi tai talletuksentekopäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä ilman merkittäviä sakkomaksuja tai rajoituksia mutta joita ei voida siirtää; b) ohjelmistopohjaisessa tai korttiin perustuvassa sähköisessä rahassa (esim. ladattavilla rahakorteilla) sidottuina olevat rahamäärät, jotka edustavat ennakoon maksettua määriä (korolliset tai korottomat); c) lainat, jotka on maksettava takaisin lainan myöntämispäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä.
9.1a Siirtokelpoiset talletukset	Siirtokelpoiset talletukset ovat ”yön yli -talletusten” luokkaan kuuluvia talletuksia, jotka ovat vaadittaessa välittömästi siirrettävissä maksujen suorittamiseksi muille talouden toimijoille käyttämällä jotakin yleisesti käytettyä maksuvälinettä, kuten esimerkiksi tilisiirtoa ja suoraveloitusta ja mahdollisesti myös luotto- tai maksukorttia, sähköisellä rahalla suoritettavia toimia, sekkejä, tilisiirtoa tai vastaavia maksutapoja ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja. Talletuksia, joita voidaan käyttää vain käteismenestoihin ja/tai talletukset, joilta varoja voidaan nostaa tai siirtää vain saman tilinhaltijan toisen tilin kautta, ei sisällytetä siirtokelpoisiin talletuksiin.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9.2 Määräaikaistalletukset	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen sovitun kiinteän määräjän kulumista tai joiden ennaikaisesta rahaksi vaihtamisesta haltijan on maksettava jonkinlainen sakkomaksu. Tähän erään sisältyvät myös hallinnollisesti säännellyt säästö-talletukset, joissa maturiteettikriteeri ei ole merkitsevä; ne luokitellaan maturiteettiluokkaan ”yli 2 vuoden” talletukset. Rahoitustuotteet, joihin liittyy korontarkistussääntöjä, on luokiteltava varhaisimman maturiteetin mukaan. Vaikka määräaikaistalletuksiin saattaa liittyä mahdollisuus muuttaa ne rahaksi aikaisemmin ennakkoilmoituksen jälkeen tai vaikka ne voidaan maksaa vaadittaessa takaisin tietyin seuraamuksin, näitä ominaisuuksia ei pidetä luokittelun kannalta merkityksellisinä.
9.2a/9.2b/9.2c Talletukset, joiden maturiteetiksi on sovitettu enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta, ja joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen tämän maturiteetin täyttymistä. b) Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa edellyttäen, että nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on tehty, nämä talletukset luokitellaan soveltuvin osin eriin 9.3a tai 9.3b. c) Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa tietyin sakkomaksuihin. d) Enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden kuluessa suljettavien johdannaissovimusten vakuusmaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta mutta joihin tallettajalla on edelleen omistus-oikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. e) Lainat, jotka joko perustuvat asiakirjoihin, jotka eivät ole siirtokelpoisia, tai jotka eivät perustu velkakirjaan, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta. f) Rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta. g) Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden pituisina talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla. h) Arvopaperistamisvastuut Lainojen ja/tai muiden arvopaperistamalla luovutettujen mutta edelleen tilastoitavaan taseeseen kirjattavien varojen vastaerä. Sopimuksen mukaisesti nämä velat kohdennetaan maturiteettierittelyyn ”yli kahden vuoden” sovittuun maturiteettiin. Lisäksi talletukset, joiden sovittu maturiteetti on yli 2 vuotta, sisältävät seuraavat talletukset: Talletukset (riippumatta maturiteetista), joiden korot ja/tai ehdot on määritelty kansallisessa lainsäädännössä ja joilla on erityinen, yli kahden vuoden päästä toteutuva tarkoitus, esim. asuntorahoitus, vaikka talletukset olisivat teknisesti vaadittaessa takaisin maksettavia.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9.3 Irtisanomisehtoiset talletukset	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla ei ole sovittua määräaikaakaan mutta joihin sovelletaan irtisanomisaikaa, jonka kuluessa rahaksi vaihtaminen ei ole mahdollista tai on mahdollista vain seuraamuksin. Tämä luokka sisältää sellaiset mahdollisesti lain mukaan vaadittaessa takaisin maksettavat talletukset, joihin kansallisen käytännön mukaan kuitenkin sovellettaisiin sakkomaksuja ja rajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan "enintään 3 kuukautta"), ja sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaikaakaan, mutta joissa on nostonajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan "yli 3 kuukautta").
9.3a/9.3b Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta / yli 3 kuukautta, joista: yli 2 vuoden	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) talletukset, joilla ei ole kiinteää määräaikaakaan ja joihin sovellettava irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta / yli 3 kuukautta, joista: yli kaksi vuotta; jos talletuksen nostaminen ennen tuota irtisanomisaikaa (tai jopa vaadittaessa) on mahdollista, nostosta aiheutuu sakkomaksu; ja b) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä määräaika mutta joihin on sovellettu alle 3 kuukauden / yli 3 kuukauden, joista: yli kahden vuoden, irtisanomisaikaa, jotta ne voitaisiin nostaa ennen määräaikaakaan. Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta, sisältävät lisäksi ei-siirtokelpoiset avistatalletukset ja muut vähittäispankkitoimintaan liittyvät talletukset, jotka ovat lain mukaan vaadittaessa maksettavia mutta joiden rahaksi muuttaminen johtaa merkittäviin sakkomaksuihin. Talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 3 kuukautta, joista (mahdollisesti) yli kahden vuoden, sisältävät sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaikaakaan mutta joissa on nostonajoituksia.
9.4 Repot	Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajat saavat arvopapereista, jotka ne myyvät tiettyyn hintaan samalla sitoutuen ostamaan samat tai vastaavat arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana. Rahat, joita tiedonantajat saavat vastineeksi kolmannelle osapuolelle eli väliaikaiselle haltijalle siirretyistä arvopapereista, luokitellaan "takaisinostosopimuksiin", mikäli on olemassa kiinteä sitoumus käänteisoperaatiosta eikä ainoastaan mahdollisuus toteuttaa se. Tämä merkitsee sitä, että tiedonantajille kuuluvat operaation aikana edelleen kaikki asianomaisiin arvopapereihin liittyvät riskit ja palkkiot. Kaikki seuraavat repo-tyyppiset operaatiot luokitellaan "takaisinostosopimuksiin": a) maksusuoritukset, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle käteisvakuutta vastaan tilapäisesti lainatuista arvopapereista; ja b) maksusuoritukset, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle ns. sale/buy back -sopimuksella tilapäisesti siirretyistä arvopapereista. Repo-tyyppisiin operaatioihin liittyvät arvopaperit kirjataan saamiseraa 3 "velkapaperit" koskevien sääntöjen mukaisesti. Myös operaatiot, joihin liittyy kullaan tilapäinen siirtäminen käteisvakuutta vastaan, kuuluvat tähän erään.
10. Rahamarkkinarahasto-osuudet	Rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemat rahasto-osuudet. Ks. määritelmät liitteessä I olevan 1 osan 2 jaksossa.
11. Liikkeeseen lasketut velkapaperit	Tiedonantajien liikkeeseen laskemat muut arvopaperit kuin osakkeet, jotka yleensä ovat siirtokelpoisia ja joilla käydään kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan markkinoilla korvata vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistusoikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat seuraavat: a) Arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summoina, jotka maksetaan määräpäivänä (tai -päivinä) tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	b) Sellaiset tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia, pitäisi luokitella uudelleen "velkapapereiksi" (ks. myös luokka 9). c) Rahalaitosten liikkeeseen laskemia velkapapereita, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, käsitellään raha- ja rahoitustilastoja laadittaessa samalla tavoin kuin rahalaitosten muita velkoja. Siten arvopapereina liikkeeseen laskettu velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, luokitellaan "liikkeeseen laskettuihin velkapapereihin", kun taas rahalaitosten talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskemat velkapaperit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, luokitellaan "talletusvelkoihin". Mikäli kaikki rahalaitosten liikkeeseen laskemat velat, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, ilmoitetaan yhtenä eränä tilastointia varten, tämä luku sisällytetään erään "liikkeeseen lasketut velkapaperit" sillä perusteella, että velat, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, ovat useimmiten pikemminkin arvopapereina kuin lainoina. Velkoja, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, ei pidä kirjata velkaerään "oma pääoma ja varaukset". d) Hybridi-instrumentit. Jälkimarkkinakelpoiset instrumentit, jotka ovat velkapapereiden ja johdannaisten yhdistelmiä, mukaan lukien i) jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit, joihin sisältyy sulautettuja johdannaisia; ii) jälkimarkkinakelpoiset instrumentit, joiden lunastusarvo ja/tai kuponkikorko on sidoksissa taustalla olevan arvopaperin, arvopaperin hinnan tai muun viiteindikaattorin kehitykseen instrumentin maturiteetin aikana.
11a/11b/11c Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta	Nämä erät sisältävät a) rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta; ja b) rahalaitosten liikkeeseen laskemat alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden pituiset saamistodistukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
11d joista: enintään 2 vuoden velkapaperit ja 100 prosentin alittava nimellispääomavakuus	Rahalaitosten liikkeeseen laskemat hybridi-instrumentit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 2 vuotta ja joiden sopimuksen mukainen lunastusarvo liikkeeseenlaskuvaluutassa saattaa olla alempi kuin alun perin sijoitettu määrä sen vuoksi, että ne koostuvat velkapapereista ja johdannaisista.
12. Oma pääoma ja varaukset	Tässä tiedonkeruussa tämä erä käsittää velat, jotka aiheutuvat tiedonantajien osakkeenomistajille tai muille omistajille osakeanneissa myymistä osakkeista, jotka takaavat osakkeen haltijalle omistusoikeuksia rahalaitoksessa ja yleensä osuuden sen voitoista sekä selvitystilassa osuuden sen omista varoista. Erään kuuluvat myös voitto (tai tappio) siten kuin se on kirjattuna tuloslaskelmaan, rahastot, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista tai sellaisista varoista, jotka tiedonantajat ovat panneet talteen vastaisuudessa odotettavissa olevien maksujen ja sitoumusten varalta. Tämä luokka sisältää yksityiskohtaisemmin pääasiassa seuraavia eräiä: a) osakepääoman korotus, mukaan lukien osakepremio; b) voitto (tai tappio) siten kuin se on kirjattuna tuloslaskelmaan; c) tulot ja menot, jotka kirjataan suoraan pääoman ehtoisesti; d) rahastot, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista; e) kohdistetut ja yleiset varaukset laina-, arvopaperi- ja muuntotyypisiä saamisia varten, esim. arvonalennus- ja luottotappiovaraukset (voidaan kirjata kirjanpitosääntöjen mukaisesti).

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
13. Muut velat	Erä "muut velat" on taseen vastattavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää "muut kuin edellä mainitut velat". Kansalliset keskuspankit voivat vaatia tähän erään sisältyvien tiettyjen aluerien ilmoittamista. Muut velat voivat sisältää seuraavaa: a) Johdannaispositiot, joiden bruttomääräinen markkina-arvo on negatiivinen Tilastointia varten johdannaisinstrumentit, jotka on kirjattava taseeseen, on sisällytettävä tähän, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä sekä eritellä sektoreittain (rahalaitos / muu kuin rahalaitos) ja maantieteellisesti (kotimaa / euroalue (muut kuin kotimaiset) / ulkomaat). b) Ns. maksettavat "suspense"-erät bruttomääräisinä "Suspense"-erät ovat rahalaitoksen taseeseen sisältyviä erä, joita ei kirjata asiakkaiden nimissä mutta jotka kuitenkin liittyvät asiakkaiden varoihin, esim. varat, jotka odotavat sijoittamista, siirtoa tai suoritusta; c) Siirtovelat bruttomääräisinä Siirtosaamiset ovat yleensä asiakkaille kuuluvia varoja, joita ollaan siirtämässä rahalaitosten välillä. Tähän erään kuuluvat maksumääräykset, jotka on veloitettu asiakkaiden tileiltä, ja muut erät, joista tiedonantaja ei ole vielä suorittanut maksua. d) Maksamatta olevat talletusten korot Jaksottamista koskevan yleisperiaatteen mukaisesti talletuksista maksettava korko kirjataan taseeseen sitä mukaa kuin korkoa kertyy, eli suoriteperusteella mukaisesti, eikä sitä mukaa kuin sitä tosiasiallisesti maksetaan, eli maksuperusteella mukaisesti. Talletuksille kertyneet korot kirjataan bruttomääräisinä luokkaan "muut velat". Korkosäämiset erotetaan talletuksesta, johon ne liittyvät, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä. e) Liikkeeseen lasketuille velkapapereille kertynyt korko f) Maksamattomat osingot Määrät, jotka eivät perustu varsinaiseen rahalaitostoimintaan, esim. velat tavarantoimittajille, verovelat, maksamattomat palkat ja sosiaalimaksut. g) Varaukset kolmansille osapuolille olevia velkoja varten, esim. eläkkeet ja osingot h) Johdannaissopimusten vakuusmaksut Johdannaissopimusten vakuusmaksut (marginaalit) luokitellaan normaalisti "talletusvelkoihin" (ks. luokka 9). Markkinoiden tämänhetkisten käytäntöjen monimutkaisuus saattaa aiheuttaa sen, että on vaikeaa yksilöidä marginaaleja, jotka ovat tosiasiallisesti maksettavissa takaisin, koska samalle tilille talletetaan toisistaan erittelemättä erilaisia marginaaleja, tai marginaaleja, jotka antavat rahalaitokselle varoja jälleenlainausta varten. Näissä tapauksissa on hyväksyttävää, että nämä marginaalit luokitellaan "muihin velkoihin" tai "talletusvelkoihin" kansallisen käytännön mukaisesti. i) Arvopaperikauppojen tai valuuttaoperaatioiden tulevista tilityksistä ja toimituksista aiheutuvat nettovelat "Muiden velkojen" ulkopuolelle voidaan jättää lähes kaikki rahoitusinstrumentit, jotka ovat rahoitusvelkojen muodossa (sisällytetään muihin tase-eriin), rahoitusinstrumentit, jotka eivät ole rahoitusvelkojen muodossa, kuten takuut, sitoumukset, notariaattilainat (sisällytetään taseen ulkopuolisiin eriin), muut kuin rahoitusvastuut, kuten oman pääoman erät taseen vastattavaa-puolella (sisällytetään "omaan pääomaan ja varauksiin").

3 OSA

Sektorien määritelmät

Sektoriluokitus perustuu EKT 2010:een. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset sektoreista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisiksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Euroalueella sijaitsevat vastapuolien tilastollista luokittelua koskevia ohjeita, jotka sisältyvät EKP:n käsikirjaan "Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers". Euroalueen ulkopuolella sijaitsevista luottolaitoksista käytetään nimitystä "pankit" eikä "rahalaitokset". Samoin käsite "muut kuin rahalaitokset" koskee vain jäsenvaltioita. Niiden maiden osalta, joiden rahayksikkö ei ole euro, käytetään käsitettä "muut kuin pankit".

*Taulukko***Sektorien määritelmät**

Sektori	Määritelmä
Rahalaitokset	Ks. 1 artikla.
Julkisyhteisöt	Julkisyhteisösektoriin (S.13) luetaan kaikki institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kulutukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamien pakollisin maksuin, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt (EKT 2010, kohdat 2.111–2.113).
Valtionhallinto	Tähän alasektoriin (S.1311) luetaan kaikki valtion ministeriöt ja keskusvirastot, joiden toimivalta normaalisti ulottuu koko talousalueelle, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.114).
Osavaltiohallinto	Tähän alasektoriin (S.1312) luetaan julkisen hallinnon elimet, jotka ovat erillisiä institutionaalisia yksiköitä ja hoitavat joitakin julkisen hallinnon tehtäviä valtionhallintoa alemmalla mutta paikallishallintoa ylemmällä tasolla, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.115).
Paikallishallinto	Tähän alasektoriin (S.1313) luetaan julkisen hallinnon elimet, joiden toimivalta ulottuu ainoastaan talousalueen paikalliseen osaan, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen paikallisia laitoksia (EKT 2010, kohta 2.116).
Sosiaaliturvarahastot	Sosiaaliturvarahastojen alasektoriin (S.1314) luetaan ne valtionhallinnon, osavaltiohallinnon ja paikallishallinnon institutionaaliset yksiköt, joiden pääasiallista toimintaa on sosiaalietuuksien tuottaminen ja jotka täyttävät molemmat seuraavista kahdesta kriteeristä: a) lain tai asetuksen mukaan tietyt väestöryhmät ovat velvollisia osallistumaan järjestelmään tai maksamaan sosiaaliturvamaksuja; ja b) julkisyhteisö vastaa – riippumattomasti tehtävästään valvovana elimenä tai työnantajana – laitoksen hallinnosta maksuja ja etuuksia koskevissa ratkaisuihin ja hyväksymisissä. (EKT 2010, kohta 2.117).
Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot	Sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään asetuksessa (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38). Tähän alasektoriin luetaan kaikki yhteissijoitusyritykset, rahamarkkinarahastoja lukuun ottamatta, jotka sijoittavat rahoitusvaroihin tai muihin kuin rahoitusvaroihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen.

Sektori	Määritelmä
Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat	Muiden rahoituksen välittäjien kuin vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen alasektori (S.125) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina (tai talletusten läheisinä vastineina), sijoitusrahasto-osuuksina tai liittyen vakuutus-, eläke- ja standarditakausvastuisiin institutionaalisilta yksiköiltä (EKT 2010, kohdat 2.86–2.94). Rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten alasektori (S.126) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti harjoittavat rahoituksen välitykseen läheisesti liittyviä toimintoja mutta eivät itse ole rahoituksen välittäjiä. Myös pääkonttorit, joiden kaikki tai useimmat tytäryhtiöt ovat rahoituslaitoksia, luokitellaan tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.95–2.97). Konserninsisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainaajien alasektori (S.127) koostuu kaikista sellaisista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka eivät välitä rahoitusta eivätkä tuota rahoituksen välitystä avustavia palveluja ja joiden varoja tai velkoja ei valtaosin vaihdeta avoimilla markkinoilla. Tähän alasektoriin kuuluvat hallintayhtiöt, joiden hallussa on määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia tytäryhtiöiden ryhmän pääomasta ja joiden pääasiallista toimintaa on ryhmän omistaminen ilman että ne tuottaisivat muita palveluja yrityksille, joiden pääoma on omistuksen kohteena; toisin sanoen hallintayhtiöt eivät hallinnoi eivätkä johda muita yksiköitä (EKT 2010, kohdat 2.98–2.99).
Vakuutuslaitokset	Vakuutuslaitosten alasektori (S.128) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, joiden pääasiallista toimintaa on riskien hallintaan liittyvän rahoituksen välitys ensivakuutuksen tai jälleenvakuutuksen muodossa (EKT 2010, kohdat 2.100–2.104).
Eläkerahastot	Eläkerahastojen alasektori (S.129) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti ovat vakuutettujen henkilöiden sosiaalisten riskien ja tarpeiden hallintaan liittyvän rahoituksen välittäjiä (sosiaalivakuutus). Sosiaalivakuutusjärjestelminä eläkerahastot tarjoavat eläketuloja ja usein etuuksia, joita maksetaan kuoleman tai työkyvyttömyyden johdosta (EKT 2010, kohdat 2.105–2.110).
Yritykset	Yrityssektori (S.11) käsittää itsenäisinä oikeushenkilöinä pidettävät institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinatuottajia ja joiden pääasiallinen toiminta on tavaroiden ja palveluiden (paitsi rahoituspalveluiden) tuotanto. Tämä sektori sisältää myös muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavat yritysmäiset yhteisöt (EKT 2010, kohdat 2.45–2.54).
Kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Kotitaloussektori (S.14) kattaa henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina ja markkinatavaroita ja rahoitus- ja muita palveluita tuottavina yrittäjinä (markkinatuottajina), jos tavaroiden ja palveluiden tuotanto ei ole erillisten yritysmäisinä yhteisöinä käsiteltävien yksiköiden toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös henkilöt tai henkilöryhmät tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalveluiden tuottajina omaa loppukäyttöä varten (EKT 2010, kohdat 2.118–2.128). Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen (KPVTY) sektori (S.15) koostuu voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka ovat kotitalouksia palvelevia erillisiä juridisia yksiköitä ja yksityisiä markkinattomia tuottajia. Niiden pääasialliset varat ovat kuluttajakotitalouksilta saatuja käteistä tai luontoismuotoisia vapaaehtoisia maksuja, julkisyhteisöjen suorittamia maksuja ja omaisuustuloja (EKT 2010, kohdat 2.129–2.130).
Yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa ("Kotitalouksien" alasektori)	Yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa, muut kuin yritysmäiset yhteisöt, ja jotka ovat markkinatuottajia. (EKT 2010, kohta 2.119d).

LIITE III

VÄHIMMÄISVARANTOVELVOITTEIDEN SOVELTAMINEN JA SIIHEN LIITTYVÄT ERITYISSÄÄNNÖT

1 OSA

Luottolaitosten vähimmäisvarantovelvoitteet: yleissäännöt

1. Tähdellä (*) merkittyjä liitteessä I olevan taulukon 1 soluja käytetään varantopohjan laskemisessa. Velkapapereiden osalta luottolaitosten on joko osoitettava varantopohjasta vähennettävät velkansa tai tehtävä Euroopan keskuspankin (EKP) määrittämän kiinteän prosenttimäärän suuruinen vakiovähennys. Vain vähimmäisvarantovelvoitteen alaisten luottolaitosten on ilmoitettava kuvioitujen solujen mukaiset tiedot.
2. Sarake "(joista) varantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit" ei sisällä tiedonantajien velkoja niille laitoksille, jotka EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luettelon mukaan eivät kuulu vähimmäisvarantojärjestelmän piiriin, eli laitoksille, jotka ovat järjestelmän ulkopuolella muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn takia. Laitoksia, jotka on väliaikaisesti vapautettu vähimmäisvarantovelvoitteesta tervehdyttämismenettelyn takia, kohdellaan kuten vähimmäisvarantovelvoitteen alaisia laitoksia, ja sen vuoksi velat näille laitoksille sisältyvät sarakkeeseen "(joista) varantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit". Sarakkeeseen kuuluvat myös velat sellaisille laitoksille, joiden ei itse asiassa tarvitse pitää varantotalletusta Euroopan keskuspankkijärjestelmässä kiinteämääräisen vähennyksen takia.
3. Täysimääräiset tiedonantajat voivat myös ilmoittaa saamisensa ja velkansa, jossa vastapuolina ovat "muut rahalaitokset kuin vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit", sen sijaan että ne ilmoittaisivat saamisensa ja velkansa, jossa vastapuolina ovat "rahalaitokset" ja "vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit", edellyttäen, että tiedot ovat edelleen riittävän tarkkoja eikä tämä vaikuta kuvioimattomien solujen eriin. Lisäksi vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset voivat – kansallisten tiedonkeruujärjestelmien mukaan ja sanotun rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen rahalaitosten tasetta koskevien määritelmien ja luokitusperiaatteiden täysimääräistä noudattamista – antaa vaihtoehtoisesti varantopohjan laskemiseen tarvittavat tiedot, lukuun ottamatta tietoja siirtokelpoisista instrumenteista, jäljempänä olevan taulukon mukaisesti, jos tämä ei vaikuta liitteessä I olevan taulukon 1 kuvioimattomien solujen eriin.
4. Pienten luottolaitosten on toimitettava vähintään neljännesvuosittaiset tiedot varantopohjan laskemiseksi jäljempänä olevan taulukon mukaisesti.
5. Annettaessa tietoja jäljempänä olevan taulukon mukaisesti on varmistettava, että tiedot vastaavat täysin liitteessä I olevan taulukon 1 tietoja.

Taulukko

Vähimmäisvarantoja varten tarvittavat tiedot

	Varantopohja laskettuna taulukon 1 seuraavien sarakkeiden summana (Velat): (a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(f)-(g)+(h)+(i)+(j)+(k)
TALLETUSVASTUUT (euro ja ulkomaiset valuutat yhteensä)	
9. TALLETUKSET YHTEENSÄ	
9.1e + 9.1x	
9.2e + 9.2x	
9.3e + 9.3x	
9.4e + 9.4x	
joista:	
9.2e + 9.2x sovittu maturiteetti yli 2 vuotta	
joista:	
9.3e + 9.3x irtisanomisehtoiset yli 2 vuotta	Vapaaehtoinen ilmoittaminen ⁽¹⁾
joista:	
9.4e + 9.4x repot	
	Kantatiedot, sarake (l) taulukossa 1 (Velat)
JÄLKIMARKKINAKELPOISET ARVOPAPERIT (euro ja ulkomaiset valuutat yhteensä)	
11. LIIKKEESEEN LASKETUT VELKAPAPERIT	
11e + 11x sovittu maturiteetti	
enintään 2 vuotta	
yli 2 vuotta	

⁽¹⁾ Tiedonantajilla on mahdollisuus täyttää tämä raportointivaatimus vapaaehtoisella raportoinnilla, eli ne saavat ilmoittaa joko todelliset luvut (ml. nolapositiot) tai „tiedot puuttuvat”. Sen jälkeen kun tiedonantajat ovat päättäneet ilmoittaa todelliset luvut, ne eivät voi enää ilmoittaa „tiedot puuttuvat”.

2 OSA

Erityissäännöt

1 JAKSO

Tilastointi sellaisten EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisten luottolaitosten osalta, jotka ilmoittavat tietonsa yhdessä ryhmänä

- 1.1 Sillä edellytyksellä, että asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 11 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät, EKP:n johtokunta voi sallia vähimmäisvarantovaatimusten alaisten luottolaitosten ilmoittavan tilastotietonsa yhdessä ryhmänä yhden jäsenvaltion osalta. Kaikki asianomaiset laitokset luettelaaan erikseen EKP:n rahalaitosluettelossa.
- 1.2 Jos luottolaitoksille on annettu lupa pitää vähimmäisvarantoja välittäjän kautta asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 10 artiklan nojalla, eikä niihin sovelleta tässä jaksossa tarkoitettua ryhmäraportointia, asianomainen kansallinen keskuspankki voi antaa välittäjälle luvan ilmoittaa (muuta kuin varantopohjaa koskevat) tilastotiedot yhteenlaskettuina luottolaitosten puolesta. Kaikki asianomaiset laitokset luettelaaan erikseen EKP:n rahalaitosluettelossa.
- 1.3 Jos luottolaitosten ryhmä koostuu yksinomaan pienistä laitoksista, sen tulee täyttää ainoastaan pienten laitosten suppeammat raportointivaatimukset. Muussa tapauksessa sovelletaan täysimääräisiä raportointivaatimuksia koko ryhmälle.

2 JAKSO

Varantovelvoitteet luottolaitoksia koskevissa sulautumisissa

- 2.1 Tässä liitteessä käsitteillä "sulautuminen", "sulautuvat laitokset" ja "vastaanottava laitos" tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 1 artiklassa.
- 2.2 Pitoajanjaksona, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan ja se on täytettävä asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 13 artiklan mukaisesti.
- 2.3 Vastaanottavan laitoksen varantovelvoite seuraavia pitoajanjaksoja varten lasketaan jäljempänä olevassa taulukossa esitettyjen sääntöjen mukaisesti ilmoitetun varantopohjan ja ilmoitettujen tilastotietojen perusteella. Muussa tapauksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 3 artiklan mukaisia normealeja sääntöjä tilastotietojen ilmoittamisesta ja varantopohjan laskemisesta.
- 2.4 Asianomainen kansallinen keskuspankki voi antaa vastaanottavalle laitokselle luvan täyttää tilastoihin liittyvän tiedonantovelvollisuutensa väliaikaisessa menettelyssä, jolloin se voi esimerkiksi käyttää erillisiä lomakkeita jokaisesta sulautuvasta laitoksesta useana pitoajanjaksona sen jälkeen, kun sulautuminen on tapahtunut, tämän kuitenkin rajoittamatta edellisissä kohdissa asetettuja velvoitteita. Poikkeus normaalista tiedonantomenettelystä on rajoitettava mahdollisimman lyhytkestoiseksi, eikä sen tulisi kestää kuutta kuukautta kauempaa siitä, kun sulautuminen tapahtui. Tämä poikkeus ei rajoita vastaanottavan laitoksen velvollisuutta täyttää tiedonantovelvollisuutensa tämän asetuksen mukaisesti eikä tarvittaessa sen velvollisuutta vastata sulautuvien laitosten tiedonantovelvollisuuksista tämän liitteen mukaisesti.

*Taulukko***Sulautumisessa mukana olevien luottolaitosten varantovelvoitteen laskemista koskevat erityissäännöt ⁽¹⁾**

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
1	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), hankkii yhden tai useamman laitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut kuukausittaisen edelliseen kuukauteen liittyvien tilastotietojen antamiseksi	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään.

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
2	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen ja mahdollisesti yhden tai useamman luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään.
3	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), hankkii yhden tai useamman laitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan kuukauden lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudelta	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa oman tiedonantovelvollisuutensa lisäksi sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä kuukaudelta.
4	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen ja mahdollisesti yhden tai useamman luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa oman tiedonantovelvollisuutensa lisäksi sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista laitoksesta riippuen sulautumista edeltävältä kuukaudelta tai vuosineljännekseltä.
5	Sulautuminen, jossa pieni laitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman laitoksen, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, ja mahdollisesti yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudelta	Sovelletaan tapauksen 1 osalta määriteltyä menettelyä.
6	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavasta pitoajanjaksosta siihen asti, kunnes vastaanottava laitos on ensimmäistä kertaa sulautumisen jälkeen antanut neljännesvuosittaiset tiedot liitteessä III pienille luottolaitoksille asetettujen suppeampien tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten mukaisesti, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään.

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
7	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä, ja sulautumisen tuloksena pienestä luottolaitoksesta tulee luottolaitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset	Sovelletaan tapauksen 2 osalta määriteltyä menettelyä.
8	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavasta pitoajanjaksosta siihen asti, kunnes vastaanottava laitos on ensimmäistä kertaa sulautumisen jälkeen antanut neljännesvuosittaiset tiedot liitteessä III pienille luottolaitoksille asetettujen suppeampien tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten mukaisesti, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointtasumavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa oman tiedonantovelvollisuutensa lisäksi sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä vuosineljännekseltä.
9	Sulautuminen, jossa pieni laitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman luottolaitoksen, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, ja mahdollisesti yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan kuukauden lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudesta	Sovelletaan tapauksen 3 osalta määriteltyä menettelyä.
10	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä, ja sulautumisen tuloksena pienestä luottolaitoksesta tulee luottolaitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset	Sovelletaan tapauksen 4 osalta määriteltyä menettelyä.
11	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), perustetaan laitoksista, joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (sulautuvat laitokset), tulee voimaan kuukauden lopun ja sen määräajan välisenä ajanjaksona, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut kuukausittaisen tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudesta	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointtasumavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä kuukaudesta.

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
12	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), perustetaan yhdestä tai useammasta pienestä luottolaitoksesta ja mahdollisesti yhdestä tai useammasta luottolaitoksesta, joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi könttäsommavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä kuukaudelta tai vuosineljännekseltä.
13	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) perustetaan yhdestä tai useammasta pienestä luottolaitoksesta (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä ajanjaksona, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavasta pitoajanjaksosta siihen asti, kunnes vastaanottava laitos on ensimmäistä kertaa sulautumisen jälkeen antanut neljännesvuosittaiset tiedot liitteessä III pienille luottolaitoksille asetettujen suppeampien tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten mukaisesti, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi könttäsommavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä vuosineljännekseltä.

(¹) Taulukossa esitetään yksityiskohdat tiettyihin tilanteisiin sovellettavista erityisistä menettelyistä. Niihin tilanteisiin, joita ei mainita taulukossa, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 3 artiklan mukaisia normaaleja sääntöjä tilastotiedon ilmoittamisesta ja varantovelvoitteiden täyttämisestä.

LIITE IV

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi saamisten ja velkojen tulee täsmätä, välisummien ja loppusumman tulee täsmätä) ja eri raportointifrekvenssein toimitettujen tietojen tulee vastata toisiaan;
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomääristä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten välisiä eroja;
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

LIITE V

KUMOTTAVA ASETUS JA SIIHEN TEHDYT MUUTOKSET

Asetus (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32)

(EUVL L 15, 20.1.2009, s. 14).

Asetus (EU) N:o 883/2011

(EUVL L 228, 3.9.2011, s. 13).

LIITE VI

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32)	Tämä aset
1 a artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
Liite I, 2 osa, 5.2a jakso	Liite I, 2 osa, 5.3 jakso
Liite I, 2 osa, 5.2b jakso	Liite I, 2 osa, 5.4 jakso
Liite I, 2 osa, 5.3 jakso	Liite I, 2 osa, 5.5 jakso
Liite I, 2 osa, 5.4 jakso	Liite I, 2 osa, 5.6 jakso
Liite I, 2 osa, 5.5 jakso	Liite I, 2 osa, 5.7 jakso
—	Liite I, 3 osa, 4 jakso
Liite I, 3 osa, 4 jakso	Liite I, 3 osa, 5 jakso
Liite I, 3 osa, 5 jakso	Liite I, 3 osa, 6 jakso
Liite I, 3 osa, 6 jakso	Liite I, 3 osa, 7 jakso
Liite I, 4 osa	—
Liite I, 5 osa	Liite I, 4 osa
Liite I, 6 osa	Liite I, 7 osa
Liite I, 8 osa	Liite I, 5 osa
Liite I, 6 osa	Liite I, 7 osa